

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 27ης Οκτωβρίου 1994 *
 Περιεχόμενα

Το ιστορικό της προσφυγής	II - 964
α) Η διοικητική διαδικασία	II - 965
β) Το περιεχόμενο της συμφωνίας και το νομικό της πλαίσιο	II - 967
Τα αιτήματα των διαδίκων	II - 973
Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων	II - 974
Α — Επί της πρώτης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως, σχετικών με το νομότυπο της διοικητικής διαδικασίας	II - 976
'Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση ουσιαστών τύπων	II - 976
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 976
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 977
'Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την αντίφαση μεταξύ του διατακτικού της απόφασης και των αιτιολογιών στις οποίες βασίζεται	II - 978
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 978
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 979
Β — Επί της δεύτερης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως, που αφορούν ισχυρισμούς «γενικής φύσεως»	II - 980
'Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την ανακρίβεια των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η απόφαση	II - 980
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 980
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 981
'Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι η επίδικη συμφωνία δεν αντιβάνει στους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού	II - 982
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 982
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 985
'Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν παρέβησαν το άρθρο 5 της Συνθήκης	II - 988
Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 988
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 989
'Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση των κανόνων που αφορούν το βάρος αποδείξεως	II - 990

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 990
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 991
Γ — Επί της τρίτης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως	Π - 992
'Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει συμφωνία, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης	Π - 992
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 992
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 993
'Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός από τη διαβίβαση στοιχείων επί των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή	Π - 994
Ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, ο οποίος να οφείλεται σε προβαλλόμενη «παρεμπόδιση του συγκαλυμμένου ανταγωνισμού»	Π - 995
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 995
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 998
Ως προς το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού που να οφείλεται σε ενίσχυση των εμποδίων προσβάσεως στην αγορά των κατασκευαστών που δεν είναι μέλη της συμφωνίας	Π - 1000
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 1000
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 1001
Ως προς το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, στο πλαίσιο των συναντήσεων της ΑΕΑ	Π - 1002
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 1002
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 1003
'Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός από τη διαβίβαση των στοιχείων επί των πωλήσεων των αντιπροσώπων κάθε μέλους	Π - 1004
Ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εντοπισμού των πωλήσεων των ανταγωνιστών	Π - 1004
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 1004
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 1005
Ως προς το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος παρεμπόδισης της δραστηριότητας των αντιπροσώπων και των παραλλήλων εισαγωγών	Π - 1006
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 1006
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	Π - 1007
'Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει αποτέλεσμα επί του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών	Π - 1008
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	Π - 1008

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 1009
Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το εσφαλμένο της αρνήσεως εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης	II - 1010
Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων	II - 1010
Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου	II - 1011
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 1013

Στην υπόθεση T-35/92,

John Deere Limited, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Εδιμβούργο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους Hans-Jörg Niemeyer και Rainer Bechtold, δικηγόρους Στουτγάρδης, με αντικλήτους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Loesch και Wolter, 11, rue Goethe,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Julian Currall, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους Stephen Kon, solicitor, και Leonard Hawkes, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

II - 963

που έχει ως αντικείμενο

**ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),**

συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, C. P. Briët, D. P. M. Barrington,
A. Saggio και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικα-
σίας της 16ης Μαρτίου 1994,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της προσφυγής

- ¹ Η Agricultural Engineers Association Limited (στο εξής: ΑΕΑ) αποτελεί επαγγελ-
ματική οργάνωση στην οποία μπορεί να συμμετέχει κάθε κατασκευαστής ή ει-
σαγωγέας γεωργικών ελκυστήρων που δρα στο Ηνωμένο Βασίλειο. Κατά τον

κρίσιμο χρόνο, η ΑΕΑ αριθμούσε 200 περίπου μέλη, μεταξύ των οποίων οι εταιρίες Case Europe Limited, John Deere Limited, Fiatagri UK Limited, Ford New Holland Limited, Massey-Ferguson (United Kingdom) Limited, Renault Agricultural Limited, Same-Lamborghini (UK) Limited, Watveare Limited.

α) *Η διοικητική διαδικασία*

- 2 Στις 4 Ιανουαρίου 1988 η ΑΕΑ κοινοποίησε στην Επιτροπή, προκειμένου να τύχει, κυρίως, αρνητικής πιστοποίησης και, επικουρικής, ατομικής απαλλαγής, συμφωνία που αφορά σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, ονομαζόμενο «UK Agricultural Tractor Registration Exchange», βασιζόμενο στα στοιχεία ταξινόμησης των γεωργικών ελκυστήρων, τα οποία τηρεί το Υπουργείο Μεταφορών του Ηνωμένου Βασιλείου (στο εξής: πρώτη κοινοποίηση). Αυτή η συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών αντικατέστησε προηγούμενη συμφωνία, χρονολογούμενη από το 1975, η οποία όμως δεν είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Η δεύτερη αυτή συμφωνία είχε περιέλθει σε γνώση της Επιτροπής το 1984, επ' ευκαιρία ερευνών στις οποίες προέβη η Επιτροπή κατόπιν καταγγελίας της οποίας είχε επιληφθεί, για εμπόδια στις παράλληλες εισαγωγές.
- 3 Στην κοινοποιηθείσα συμφωνία μπορεί να προσχωρεί κάθε κατασκευαστής ή εισαγωγέας γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, είτε έχει την ιδιότητα του μέλους της ΑΕΑ είτε όχι. Η ΑΕΑ εκτελεί χρέη γραμματείας της συμφωνίας. Ο αριθμός των μελών της συμφωνίας ποίκιλλε κατά τη διάρκεια του χρόνου έρευνας της υποθέσεως, ανάλογα με τις κινήσεις αναδιαρθρώσεως οι οποίες επηρέαζαν το επάγγελμα· κατά την ημερομηνία της κοινοποίησεως, μετείχαν στη συμφωνία οκτώ κατασκευαστές, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα. Τα μέλη της συμφωνίας αυτής είναι οι οκτώ επιχειρήσεις που παρατίθενται στο σημείο 1 ανωτέρω, οι οποίες κατέχουν, κατά την Επιτροπή, το 87 με 88 % της αγοράς γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ το υπόλοιπο της αγοράς μοιράζονται διάφοροι μικροί κατασκευαστές.
- 4 Στις 11 Νοεμβρίου 1988 η Επιτροπή απηύθυνε ανακοίνωση αιτιάσεων στην ΑΕΑ, σε καθένα από τα οκτώ μέλη της συμφωνίας τα οποία αφορούσε η πρώτη κοινοποίηση και στη Systematics International Group of Companies Limited

(στο εξής: SIL), εταιρία πληροφορικής επιφορτισμένη με την επεξεργασία και την αξιοποίηση των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο έντυπο V55 (βλ., κατωτέρω, σκέψη 6). Στις 24 Νοεμβρίου 1988 τα μέλη της συμφωνίας αποφάσισαν την αναστολή της ισχύος της. Κατά την ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, επικαλούμενη ιδίως τη μελέτη του καθηγητή Albach, μέλους του Berlin Science Center, ότι οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες είχαν ευνοϊκή επίδραση στον ανταγωνισμό. Στις 12 Μαρτίου 1990 πέντε μέλη της ΑΕΑ — μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα — κοινοποίησαν στην Επιτροπή νέα συμφωνία (στο εξής: δεύτερη κοινοποίηση) περί διαβιβάσεως πληροφοριών, ονομαζόμενη «UK Tractor Registration Data System» (στο εξής: Data System), δεσμευόμενες να μην εφαρμόσουν το νέο σύστημα πριν λάβουν την απάντηση της Επιτροπής στην κοινοποίησή τους.

5 Με την απόφαση 92/157/ΕΟΚ, της 17ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/31.370 και 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange, ΕΕ L 68, σ. 19, στο εξής: απόφαση), η Επιτροπή:

- διαπίστωσε ότι η συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με τις ταξινομήσεις των γεωργικών ελκυστήρων συνιστά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, «δεδομένου ότι παρέχει στοιχεία για τον προσδιορισμό των πωλήσεων των μεμονωμένων ανταγωνιστών καθώς και των πωλήσεων και των εισαγωγών των αντιπροσώπων τους» (άρθρο 1).
- απέρριψε την αίτηση χορηγήσεως απαλλαγής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης (άρθρο 2).
- επέβαλε στην ΑΕΑ και τα μέλη της συμφωνίας να θέσουν τέρμα στην παράβαση, εφόσον δεν το έχουν ήδη πράξει, και να απέχουν στο μέλλον από κάθε συμφωνία που ενδέχεται να έχει παρόμοιους στόχους ή αποτελέσματα (άρθρο 3).

β) Το περιεχόμενο της συμφωνίας και το νομικό της πλαίσιο

- 6 Κατά το εθνικό δίκαιο, κάθε όχημα, προκειμένου να του επιτραπεί η κυκλοφορία στις δημόσιες οδούς στο Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει να έχει ταξινομηθεί στο Department of Transport (Υπουργείο Μεταφορών). Αρμόδια για τις ταξινομήσεις αυτές είναι τα Local Vehicles Licensing Offices (στο εξής: LVLO), τα οποία ανέρχονται σε 60 περίπου. Η ταξινόμηση των οχημάτων ρυθμίζεται με υπουργική εγκύκλιο διαδικαστικού περιεχομένου, επιγραφόμενη «Procedure for the first licensing and registration of motor Vehicles». Κατά την εγκύκλιο αυτή, για την υποβολή της αιτήσεως ταξινόμησης του οχήματος, πρέπει να χρησιμοποιείται ένα ειδικό έντυπο, το έντυπο V55. Δυνάμει συμφωνίας με το Υπουργείο Μεταφορών του Ηνωμένου Βασιλείου, το Υπουργείο διαβιβάζει στη SIL ορισμένες από τις πληροφορίες που έχει συλλέξει επ' ευκαιρία της ταξινόμησης των οχημάτων.
- 7 Οι διάδικοι διαφωνούν επί ορισμένων πραγματικών ζητημάτων που αφορούν τις πληροφορίες που αναγράφονται στο έντυπο αυτό και τη χρήση τους. Οι διαφωνίες αυτές μπορούν να συνοψισθούν ως εξής.
- 8 Κατά την προσφεύγουσα, υπάρχουν πέντε τύποι του εντύπου V55, που αριθμούνται από το V55/1 έως το V55/5 και περιγράφονται στην προαναφερθείσα εγκύκλιο. Τα έντυπα V55/2 και V55/4, τα οποία χρησιμοποιούνταν μόνο από την British Leyland, δεν χρησιμοποιούνται πλέον, ενώ το έντυπο V55/3, το οποίο χρησιμοποιείται σε περίπτωση απώλειας ή κλοπής του εντύπου V55/1, συμπληρώνεται ιδιοχείρως. Συνεπώς, κρίσιμα εν προκειμένω είναι τα υποδείγματα 1 και 5.
- 9 Κατά την Επιτροπή, υπάρχουν κατ' ουσίαν δύο τύποι του εντύπου: αφενός, το έντυπο V55/1 έως V55/4, το οποίο είναι «συμπληρωμένο εκ των προτέρων» από τους κατασκευαστές και τους αποκλειστικούς εισαγωγείς και χρησιμοποιείται από τους αντιπροσώπους για την ταξινόμηση των οχημάτων που τους παραδίδονται και, αφετέρου, το έντυπο V55/5, το οποίο χρησιμοποιείται για τις παράλληλες εισαγωγές.

- 10 Κατά την προσφεύγουσα, η διατύπωση που χρησιμοποιεί η Επιτροπή είναι παραπλανητική. Το έντυπο V55/5 χρησιμοποιείται στην περίπτωση, αφενός, των μεταχειρισμένων οχημάτων που ταξινομούνται για πρώτη φορά στο Ηνωμένο Βασίλειο και, αφετέρου, των οχημάτων που εισάγονται στο Ηνωμένο Βασίλειο από τους ανεξάρτητους εισαγωγείς.
- 11 Κατά την προσφεύγουσα, πρώτον, μόνο το έντυπο V55/1, η οπίσθια όψη του οποίου συμπληρώνεται από τον εγκεκριμένο [δηλωθέντα ως] κάτοχο του οχήματος, δηλαδή τον πελάτη ή τον ιδιοκτήτη, «συμπληρώνεται εκ των προτέρων» στην εμπρόσθια όψη του από τον κατασκευαστή ή τον εισαγωγέα του οχήματος. Τα στοιχεία που αναγράφονται στην πρώτη σελίδα του εντύπου V55/1, εκτός από τα αναγραφόμενα στο κάτω μέρος, επαναλαμβάνονται σε ένα αντίγραφο, το φύλλο 2. Το κάτω ήμισυ του φύλλου αυτού εξυπηρετεί στατιστικούς σκοπούς. Συμπληρώνεται, προαιρετικά, από τον εγκεκριμένο κάτοχο του οχήματος. Ακόμη και όταν το προοριζόμενο για τη στατιστική μέρος δεν συμπληρώνεται από τον εγκεκριμένο κάτοχο, με την προαναφερθείσα υπουργική εγκύκλιο ζητείται από τον αντιπρόσωπο που προέβη στην πώληση να αναγράφει τον ταχυδρομικό κώδικα του πελάτη του. Το έντυπο, αφού συμπληρωθεί κατά τον τρόπο αυτόν, αποστέλλεται κατόπιν στο κατά τόπον αρμόδιο LVLO. Το LVLO χωρίζει τα δύο φύλλα. Διαβιβάζει το πρώτο στο Driver and Vehicles Licensing Center (στο εξής: DVLC), το οποίο καταρτίζει και χορηγεί την άδεια κυκλοφορίας. Πάντα κατ' εφαρμογήν της υπουργικής εγκυκλίου, το δεύτερο φύλλο αποστέλλεται σε μια εταιρεία επεξεργασίας στοιχείων, την οποία υποδεικνύουν οι επαγγελματίες στις δημόσιες αρχές, για κάθε μεγάλη κατηγορία οχημάτων. Στην περίπτωση των γεωργικών ελκυστήρων, πρόκειται για τη SIL.
- 12 Δεύτερον, πάντα κατά την προσφεύγουσα, το έντυπο V55/5 χρησιμοποιείται οσάκις το όχημα δεν πωλείται για πρώτη φορά. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η καθής, το έντυπο αυτό δεν επιτρέπει τον εντοπισμό των παραλλήλων εισαγωγών. Η SIL αξιοποιεί τις πληροφορίες που αναγράφονται στο έντυπο και κατόπιν το έντυπο αυτό καταστρέφεται, χωρίς ποτέ να σταλεί απευθείας στα μέλη της συμφωνίας.
- 13 Κατά την Επιτροπή, στο έντυπο περιέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες, ορισμένα σημεία των οποίων αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα:

- μάρκα (κατασκευαστής)·
- αριθμοί μοντέλου, διατάξεως και πλαισίου: η John Deere Limited φρονεί ότι ο ισχυρισμός που διαλαμβάνεται στο σημείο 14, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως είναι, συναφώς, ελλιπής και ανακριβής· κατά την προσφεύγουσα, η πληροφορία αυτή προορίζεται για καθαρώς εσωτερική χρήση της SIL, με σκοπό την αποφυγή των διπλών ταξινομήσεων· η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται το καθού θεσμικό όργανο, η SIL δεν θέτει στη διάθεση των μελών τους αριθμούς διατάξεως των οχημάτων· από τη συνάντηση μεταξύ των διαδίκων και του εισηγητή δικαστή, η οποία έγινε στις 7 Δεκεμβρίου 1993, προκύπτει συναφώς ότι οι πληροφορίες που αφορούν τον αριθμό διατάξεως (ή πλαισίου) καταγράφονται από τη SIL, αλλά, στο σύστημα που διαλαμβάνει η πρώτη κοινοποίηση, δεν διαβιβάζονται στα μέλη της συμφωνίας, δεδομένου ότι έχει συμφωνηθεί από την 1η Δεκεμβρίου 1988 ότι η SIL δεν διαβιβάζει πλέον στα μέλη της συμφωνίας το έντυπο ταξινόμησης των οχημάτων·
- γενικός αντιπρόσωπος και τοπικός αντιπρόσωπος (κωδικός αριθμός, ονοματεπώνυμο, διεύθυνση και ταχυδρομικός κώδικας): κατά την προσφεύγουσα, τα λεγόμενα της οποίας επί του σημείου αυτού επιβεβαιώθηκαν από τη SIL κατά τη συνάντηση της 7ης Δεκεμβρίου 1993, και αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή με το σημείο 14, τέταρτη περίπτωση, της αποφάσεως, η SIL δεν καταχωρεί στη βάση δεδομένων της το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση και τον ταχυδρομικό κώδικα του αντιπροσώπου· επιπλέον, ο κωδικός αριθμός του γενικού αντιπροσώπου (τετραγωνίδιο 54) καταγράφεται μόνον στην περίπτωση που δεν υπάρχει κωδικός αριθμός του τοπικού αντιπροσώπου (τετραγωνίδιο 61)·
- πλήρης ταχυδρομικός κώδικας του εγκεκριμένου κατόχου του οχήματος·
- ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του εγκεκριμένου κατόχου του οχήματος: κατά την προσφεύγουσα και αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς που διαλαμβάνονται στο σημείο 14, έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως, η SIL δεν αντλεί από το έντυπο V55 τις πληροφορίες που αφορούν το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του κατόχου του οχήματος. Κατά τη συνάντηση που έγινε στις 7 Δεκεμβρίου 1993 επιβεβαιώθηκε συναφώς ότι, μολονότι οι πληροφορίες αυτές αναγράφονται ενδεχομένως στη σελίδα 3 του εντύπου V55, το οποίο είναι το μόνο έντυπο που διαβιβάζεται στη SIL, εν πάση περιπτώσει οι εν λόγω πληροφορίες δεν καταγράφονται από τη SIL, με συνέπεια να μην κοινοποιούνται στα μέλη της συμφωνίας.

- 14 Κατά την προσφεύγουσα, οι πληροφορίες τις οποίες αξιοποιεί η SIL, οι οποίες, όπως διευκρινίζει η προσφεύγουσα, αφορούν αποκλειστικά τις ταξινομήσεις και όχι τις πωλήσεις, είναι οι ακόλουθες:
- η μάρκα του οχήματος (τετραγωνίδιο 18)·
 - το μοντέλο του οχήματος (τετραγωνίδιο 21)·
 - η περιγραφή του αμαξώματος του οχήματος (τετραγωνίδιο 23)·
 - ο αντιπρόσωπος που προέβη στην πώληση (τετραγωνίδιο 61)·
 - ο ταχυδρομικός τομέας του εγκεκριμένου κατόχου του οχήματος (τετραγωνίδιο 70)·
 - η ημερομηνία παραλαβής του δευτέρου φύλλου από τη SIL.
- 15 Κατά την Επιτροπή, οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στα μέλη της συμφωνίας εμπίπτουν σε τρεις διακεκριμένες κατηγορίες, οι οποίες είναι οι ακόλουθες:
- συνολικά στοιχεία για τον οικείο τομέα: συνολικές πωλήσεις του τομέα, με ή χωρίς κατανομή κατά ιπποδύναμη και τρόπο μεταδόσεως της κινήσεως· οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες σε ετήσια, τριμηνιαία, μηνιαία ή εβδομαδιαία βάση·
 - στοιχεία που αφορούν τις πωλήσεις κάθε μέλους: αριθμός μονάδων που πωλεί κάθε κατασκευαστής και μερίδιό του στην αγορά σε διαφόρους γεωγραφικούς τομείς: Ηνωμένο Βασίλειο στο σύνολό του, περιφέρειες, διαμερίσματα, ζώνες δραστηριότητας, εντοπιζόμενες χάρη στους ταχυδρομικούς τομείς, δεδομένου ότι κάθε ταχυδρομικός τομέας αποτελεί μια ζώνη δραστηριότητας· οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες ανά χρονικά διαστήματα ενός μήνα, τριμήνου ή έτους (και, στην περίπτωση αυτή, για τους δώδεκα τελευταίους μήνες, ανά ημερολογιακό έτος ή ετήσια μεταβολή)·

— τα στοιχεία που αφορούν τις πωλήσεις των αντιπροσώπων που ανήκουν στο δίκτυο διανομής κάθε μέλους, ιδίως τις εισαγωγές και τις εξαγωγές των αντιπροσώπων στις αντίστοιχες ζώνες δραστηριότητάς τους. Κατά τον τρόπο αυτόν, είναι δυνατό να εντοπίζονται οι εισαγωγές και εξαγωγές μεταξύ των διαφόρων ζωνών δραστηριότητας των αντιπροσώπων και να συγκρίνονται οι δραστηριότητες αυτές πωλήσεων με τις πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι αντιπρόσωποι εντός της δικής τους ζώνης δραστηριότητας.

16 Επιπλέον, κατά την Επιτροπή, μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 1988 η SIL προμήθευε στα μέλη της συμφωνίας αντίγραφα του έντυπου V55/5, το οποίο χρησιμοποιούν οι ανεξάρτητοι εισαγωγείς. Από την ημερομηνία αυτή, τους κοινοποιεί αποκλειστικά τις πληροφορίες που αντλεί από το έντυπο αυτό. Το εν λόγω έντυπο ωστόσο καθιστά δυνατόν, κατά την Επιτροπή, τον εντοπισμό των εισαγωγών προελεύσεως άλλων χωρών της Κοινότητας, κυρίως χάρη στον αριθμό διατάξεως.

17 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν το Πρωτοδικείο ακυρώσει την απόφαση, τα μέλη της συμφωνίας θα εφαρμόζουν το Data System, το οποίο αφορά η δεύτερη κοινοποίηση, με το οποίο η SIL παρέχει στα μέλη της συμφωνίας τα εξής τέσσερα είδη πληροφοριών:

— Συνολικά στοιχεία του τομέα: κάθε μέλος μπορεί να αποκτά πληροφορίες επί των συνολικών ταξινομήσεων του τομέα, είτε χωρίς καμία κατανομή των προϊόντων κατά μοντέλο είτε με κατανομή κατά ιπποδύναμη ή τρόπο μεταδόσεως της κινήσεως, για το Ηνωμένο Βασίλειο στο σύνολό του ή για καθεμία από τις δέκα περιφέρειες του Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων (στο εξής: ΥΓΑΤ), καθώς και ανάλογα με τη μορφή εκμεταλλεύσεως της γης, κατά διαμέρισμα, κατά ζώνη δραστηριότητας των δικών του αντιπροσώπων και κατά ταχυδρομικό τομέα. Οι πωλήσεις αυτές μπορούν να αναλύονται σε μηνιαία ή εβδομαδιαία βάση.

— Στοιχεία που αφορούν τις πωλήσεις της ίδιας επιχειρήσεως: η SIL μπορεί να παρέχει στα μέλη καταστάσεις «κατά παραγγελία», ως προς το σύνολο των πωλήσεών τους, καθώς και ως προς τις πωλήσεις τους, κατανεμημένες κατά μοντέλο, για το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά περιφέρεια ΥΓΑΤ, ανάλογα με τη μορφή εκμεταλλεύσεως της γης, κατά διαμέρισμα, κατά ζώνη δραστηριότητας των δικών τους αντιπροσώπων και κατά ταχυδρομικό τομέα. Επιπλέον, η SIL μπορεί να παρέχει σε κάθε κατασκευαστή ατομικώς πληροφο-

ρίες, συγκεντρωτικές ή κατανεμημένες κατά μοντέλο, επί των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι αντιπρόσωποι εντός της ζώνης δραστηριότητάς τους ή επί του συνόλου των πωλήσεων που πραγματοποιεί ένας αντιπρόσωπος, χωρίς να διευκρινίζεται ο τόπος πώλησης. Τα στοιχεία αυτά μπορούν να κοινοποιούνται μηνιαίως. Κατά την προσφεύγουσα, αν και η απόφαση, στο σημείο 26, περιγράφει με ακρίβεια τις πληροφορίες που μπορούν να διαβιβάζονται στο πλαίσιο αυτό, οι εκφράσεις «εισαγωγές» και «εξαγωγές» των αντιπροσώπων σημαίνουν, η μεν πρώτη, τις πωλήσεις που πραγματοποιούν οι άλλοι αντιπρόσωποι εντός δεδομένης ζώνης δραστηριότητας, η δε δεύτερη, τις πωλήσεις που πραγματοποιούν οι αντιπρόσωποι εκτός των δικών τους ζωνών δραστηριότητας. Οι εκφράσεις αυτές, οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν σύγχυση, δεν σημαίνουν, σε καμία περίπτωση, τις εισαγωγές από άλλα κράτη μέλη ή τις εξαγωγές προς τα κράτη αυτά. Συνεπώς, το σύστημα δεν έχει σκοπό την παρακολούθηση των παραλλήλων εισαγωγών. Ωστόσο, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ο τρόπος που παρουσιάζει η Επιτροπή το σύστημα είναι παραπλανητικός. Το σύστημα παρέχει σε κάθε μέλος της συμφωνίας πληροφορίες μόνον επί του συνόλου των πωλήσεων προς πελάτες εγκατεστημένους εντός της ζώνης δραστηριότητας κάθε αντιπροσώπου, χωρίς να αποκαλύπτει την ταυτότητα του αντιπροσώπου που πραγματοποίησε την πώληση, και πληροφορίες επί του συνόλου των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι αντιπρόσωποι προς πελάτες εγκατεστημένους εντός της ζώνης πωλήσεών τους.

- Στοιχεία που αφορούν τις πωλήσεις κάθε ανταγωνιστή: η SIL μπορεί να κοινοποιεί τις συνολικές πωλήσεις κάθε συγκεκριμένου ανταγωνιστή, με ή χωρίς κατανομή κατά μοντέλο, για όλο το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά περιφέρεια ΥΓΑΤ, ανάλογα με τη μορφή εκμεταλλεύσεως της γης, κατά διαμέρισμα, κατά ζώνη δραστηριότητας των αντιπροσώπων της ίδιας επιχειρήσεως και κατά ταχυδρομικό τομέα. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιούνται σε μηνιαία βάση.
- Πληροφορίες που αντλούνται από το έντυπο V55: αριθμό πλαισίου, ημερομηνία ταξινόμησεως κάθε ελκυστήρα της οικείας μάρκας ο οποίος πωλείται στο Ηνωμένο Βασίλειο. Οι πληροφορίες αυτές κοινοποιούνται σε μηνιαία βάση. Αποσκοπούν στο να καταστήσουν δυνατό τον έλεγχο των αιτήσεων παροχής υπηρεσιών καλυπτόμενων από την εγγύηση ή των αιτήσεων μειώσεως του τιμήματος.

18 Τέλος, η αμοιβή που καταβάλλει στη SIL κάθε μέλος της συμφωνίας για τις υπηρεσίες της προβλέπεται από ειδική συμφωνία που συνάπτεται με κάθε μέ-

λος. Κάθε μέλος της συμφωνίας έχει συμβληθεί ατομικώς με τη SIL. Η προσφεύγουσα εμμένει στο γεγονός ότι, παρά την ονομασία του συστήματος, δεν υφίσταται ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των μελών της συμφωνίας. Και αν ακόμη πραγματοποιήθηκαν τέτοιες ανταλλαγές, πρώτον, η προσφεύγουσα δεν μετέσχε σ' αυτές και, δεύτερον, δεν έχουν σχέση με το σύστημα αυτό καθαυτό.

Τα αιτήματα των διαδίκων

19 Η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Μαΐου 1992.

20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

« — να κηρύξει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με τη διαδικασία του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΟΚ (IV-2/31.370 και 31.446 — UK Agricultural Tractor Registration Exchange)·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα».

21 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

« — να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής».

- 22 Κατά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας, ο Πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου αποφάσισε, με Διάταξη της 28ης Οκτωβρίου 1993, τη συνεκδίκαση, προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας, της παρούσας υποθέσεως με την προσφυγή T-34/92, Fiatagri UK Limited και New Holland Ford Limited κατά Επιτροπής, υπό την επιφύλαξη ότι θα διασφαλισθεί το απόρρητο, έναντι των προσφευγουσών της υποθέσεως T-34/92, ορισμένων σημείων της παρούσας προσφυγής και ορισμένων από τα παραρτήματα του δικογράφου της.
- 23 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, κάλεσε την Επιτροπή να απαντήσει σε ορισμένα γραπτά ερωτήματα και να προσκομίσει ορισμένα έγγραφα. Η καθής απάντησε στα ερωτήματα αυτά στις 2 Δεκεμβρίου 1993. Εξάλλου, οι διάδικοι και η SII κλήθηκαν να μετάσχουν σε συνάντηση με τον εισηγητή δικαστή υπό τους όρους του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας. Η συνάντηση αυτή έγινε στις 7 Δεκεμβρίου 1993. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις και απάντησαν στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 16ης Μαρτίου 1994. Κατά τη διάρκεια της δημοσίας συνεδριάσεως, ο Hodges, εκπρόσωπος της SII, εξετάστηκε ως μάρτυρας, υπό τους όρους των άρθρων 68 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα επικαλέστηκε έντεκα λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι εντάσσονται σε τρεις χωριστές κατηγορίες.
- 25 Όσον αφορά το νομότυπο της διοικητικής διαδικασίας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει τα εξής:

— ότι η απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιωδών τύπων,

— ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ των αιτιολογιών και του διατακτικού της αποφάσεως.

26 Όσον αφορά τη δεύτερη κατηγορία λόγων ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις «γενικής φύσεως» ισχυρισμούς. Υποστηρίζει τα εξής:

- ότι η απόφαση στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά,
- ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν αποτελεί, αυτό καθαυτό, παράβαση των κοινοτικών κανόνων ανταγωνισμού και ότι η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με την κοινοτική πολιτική ανταγωνισμού και, συνεπώς, εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας,
- ότι η επίμαχη πρακτική δεν συνιστά παράβαση, εκ μέρους των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, του άρθρου 5 της Συνθήκης ΕΟΚ,
- ότι η απόφαση παραβαίνει τους κανόνες περί κατανομής του βάρους αποδείξεως.

27 Τέλος, η τελευταία κατηγορία περιλαμβάνει πέντε λόγους. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς τα εξής:

- ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν έχει τον χαρακτήρα συμφωνίας, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης,
- ότι η πληροφόρηση επί των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή δεν θίγει τον ανταγωνισμό,
- ότι το ίδιο ισχύει για την πληροφόρηση επί των πωλήσεων των αντιπροσώπων κάθε μέλους,
- ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν θίγει κατά τρόπο αρκούντως αισθητό το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών,

— ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό — πράγμα το οποίο αρνείται η προσφεύγουσα — ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών εμπίπτει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3.

A — Επί της πρώτης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως, σχετικών με το νομότυπο της διοικητικής διαδικασίας

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση ουσιαστών τύπων

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

²⁸ Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει λόγους να αμφιβάλλει περί του αν η απόφαση κυρώθηκε σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του άρθρου 12 του εσωτερικού κανονισμού 63/41/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 9ης Ιανουαρίου 1963 [ΕΕ (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1963, 17, σ. 181], του οποίου η ισχύς παρατάθηκε προσωρινά με το άρθρο 1 της αποφάσεως 67/426/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 1967 (ΕΕ ειδ. εκδ. 01/001, σ. 101), και ο οποίος τροποποιήθηκε τελευταίως με την απόφαση 86/61/ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, της Επιτροπής, της 8ης Ιανουαρίου 1986 (ΕΕ 1986, L 72, σ. 34), η οποία ίσχυε τότε. Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1992, T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 και T-104/89, BASF κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. II-315), και υποστηρίζει ότι έχει λάβει μόνο αντίγραφο της αποφάσεως και ότι δεν γνωρίζει αν η απόφαση έχει κυρωθεί από τον Πρόεδρο και τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 12 του προπαρατεθέντος προσωρινού εσωτερικού κανονισμού. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα ζητεί από την Επιτροπή να προσκομίσει, στο πλαίσιο της διερευνήσεως της παρούσας υποθέσεως, το πρωτότυπο της αποφάσεως και, στην περίπτωση που η Επιτροπή αρνηθεί να το προσκομίσει, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να διατάξει συναφώς τη διεξαγωγή αποδείξεων. Αν από την υποβολή του πρωτοτύπου της αποφάσεως προκύψει παράβαση του άρθρου 12 του προσωρινού εσωτερικού κανονισμού της Επιτροπής, η κοινοποιηθείσα απόφαση θα έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιαστών τύπων και θα πρέπει να κηρυχθεί άκυρη.

- 29 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι δεν γνωρίζει αν η απόφαση της Επιτροπής, της 5ης Νοεμβρίου 1980, περί εξουσιοδότησεως του αρμοδίου για ζητήματα ανταγωνισμού Επιτρόπου, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί, τον εξουσιοδότησε να κοινοποιεί τα αντίγραφα των αποφάσεων. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, αν η Επιτροπή επικαλεστεί την εξουσιοδότηση αυτή, πρέπει να την προσκομίσει, προκειμένου να παράσχει στο Πρωτοδικείο τη δυνατότητα να ελέγξει αν ο Επίτροπος ενήργησε εντός των ορίων της εξουσιοδότησεως αυτής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εν προκειμένω η Επιτροπή δεν μπορούσε εγκύρως να χορηγήσει την εξουσιοδότηση αυτή, δεδομένου ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η εξουσιοδότηση που χορηγείται σε έναν μόνον Επίτροπο πρέπει να δημοσιεύεται. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έχει λάβει κανένα μέτρο για τη δημοσίευση της εξουσιοδότησεως, η απόφαση έχει εκδοθεί κατά παράβαση ουσιωδών τύπων και πρέπει να κηρυχθεί άκυρη.
- 30 Η Επιτροπή φρονεί ότι τίποτε δεν επιτρέπει στην προσφεύγουσα να υποστηρίξει εγκύρως ότι οι διαδικαστικοί κανόνες της Επιτροπής δεν τηρήθηκαν εν προκειμένω. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο λόγος ακυρώσεως δεν στηρίζεται σε συγκεκριμένους ισχυρισμούς και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί. Τέλος, υπενθυμίζει ότι η πράξη έχει κοινοποιηθεί νομοτύπως, εφόσον το κοινοποιηθέν αντίγραφο αποτελεί ακριβές αντίγραφο του πρωτοτύπου, επικυρωμένο από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, και εφόσον ο αποδέκτης είναι σε θέση να λάβει γνώση του αντιγράφου αυτού. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν έχει καμία υποχρέωση να προσκομίσει το πρωτότυπο της αποφάσεως, πράγμα όμως που θα πράξει, αν διαταχθεί από το Πρωτοδικείο.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

- 31 Το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ελλείψει κάθε ενδειξεως ικανής να θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος της αποφάσεως κατά της οποίας βάλλει η παρούσα προσφυγή, υπό τη μορφή που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα, η απόφαση αυτή πρέπει να απολαύει του τεκμηρίου της εγκυρότητας που χαρακτηρίζει τις κοινοτικές πράξεις. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει την παραμικρή ένδειξη που θα ήταν ικανή να κλονίσει το τεκμήριο αυτό, δεν εναπόκειται στο Πρωτοδικείο να διατάξει την αιτηθείσα διεξαγωγή αποδείξεων. Επιπλέον, όσον αφορά το νομότυπο της διαδικασίας εκδόσεως του αντιγράφου της απο-

φάσεως και της κοινοποιήσεώς του, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται ότι το αντίγραφο αυτό ή η διαδικασία κοινοποιήσεώς του στις επιχειρήσεις πάσχουν ελαττώματα, τα ελαττώματα αυτά δεν θα είχαν, εν πάση περιπτώσει, καμία επίδραση στη νομιμότητα της αποφάσεως και θα ήσαν μόνον ικανά να επηρεάσουν το χρονικό σημείο ενάρξεως της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη διατύπωση της παρούσας προσφυγής, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση, εν προκειμένω, να λάβει πλήρη γνώση της αποφάσεως και να προβάλει όλα τα διαδικαστικά της δικαιώματα. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω απευθύνθηκε στην προσφεύγουσα ακριβές αντίγραφο της αποφάσεως, επικυρωμένο από τον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής. Ελλείψει κάθε σοβαρής ενδειξεως ικανής να θέσει υπό αμφισβήτηση το νομότυπό του, το αντίγραφο αυτό θεωρείται ότι συνιστά πλήρη απόδειξη (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1989, 97/87 έως 99/87, Dow Chemical Iberica κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3165, σκέψη 59, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουλίου 1994, T-43/92, Dunlop Slazenger κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-441, σκέψεις 24 και 25). Συνεπώς, ενόψει του συνόλου των περιστάσεων, ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να δεχθεί το Πρωτοδικείο τα αιτήματα της προσφεύγουσας περί προσκομίσεως εγγράφων.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την αντίφαση μεταξύ του διατακτικού της αποφάσεως και των αιτιολογιών στις οποίες βασίζεται

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 32 Κατά την προσφεύγουσα, το διατακτικό της αποφάσεως δεν έχει συνοχή και σαφήνεια. Πρώτον, βάσει των άρθρων 1 και 3 του διατακτικού, τα μέλη της συμφωνίας πρέπει να θέσουν τέρμα στην ανταλλαγή πληροφοριών, καθόσον η ανταλλαγή αυτή τους παρέχει τη δυνατότητα να γνωρίζουν τις πωλήσεις κάθε ανταγωνιστή τους, ενώ, σε αντίθεση προς το διατακτικό αυτό, η απόφαση δέχεται ότι είναι θεμιτή η ανταλλαγή πληροφοριών επί των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι διάφοροι ανταγωνιστές, η οποία δηλαδή τους παρέχει τη δυνατότητα να γνωρίζουν τα ατομικά δεδομένα, υπό τον όρο ότι οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες ανατρέχουν στο προηγούμενο έτος· δεύτερον, βάσει των ιδίων άρθρων του διατακτικού της αποφάσεως, τα μέλη πρέπει να θέσουν τέρμα στην ανταλλαγή πληροφοριών, κατά το μέτρο που παρέχονται στα μέλη πλη-

ροφορίες επί των πωλήσεων και των εισαγωγών που πραγματοποιούν οι δικοί τους αντιπρόσωποι. Η απόφαση δεν διευκρινίζει όμως αν επιτρέπεται η διαβίβαση των στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις των αντιπροσώπων, τουλάχιστον εφόσον τα συγκεντρούμενα στοιχεία αφορούν τουλάχιστον δέκα οχήματα, όπως εμφανίζεται στο σημείο 54 των αιτιολογιών της αποφάσεως, ή αν, όπως εμφανίζεται στα σημεία 55 και 56 των αιτιολογιών, ακόμη και η διαβίβαση αυτή θεωρείται ικανή να παρεμποδίσει τη δραστηριότητα των αντιπροσώπων, οπότε θα έπρεπε να εκτίθενται με την απόφαση οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών θα ήταν ικανό να εξαλείψει κάθε πιθανότητα παρεμποδίσεως της δραστηριότητας των αντιπροσώπων.

- 33 Η Επιτροπή φρονεί ότι το διατακτικό της αποφάσεως, ερμηνευόμενο υπό το φως των αιτιολογιών της και ιδίως του σημείου 61, το οποίο αφορά τις ανταλλαγές πληροφοριών που δεν έχουν καθαυτές ως αποτέλεσμα τον περιορισμό του ανταγωνισμού, είναι αρκούντως σαφές (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, *Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής*, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73, 113/73 και 114/73, Συλλογή τόμος 1975, σ. 507).

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

- 34 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί συναφώς, πρώτον, ότι η απόφαση, στο σημείο 50 των αιτιολογιών της, εξετάζει κατά πόσον τα συστήματα ανταλλαγής πληροφοριών που αφορούν πωλήσεις του παρελθόντος είναι ικανά να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά. Με το τελευταίο εδάφιο του σημείου αυτού, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι θεωρεί «ότι μία ανταλλαγή σε ετήσια βάση στοιχείων πωλήσεων του περασμένου έτους των μεμονωμένων ανταγωνιστών στο Ηνωμένο Βασίλειο, σε κάθε περιφέρεια ΥΓΑΤ και ανά μορφή εκμετάλλευσης γης, κατανεμημένων ανά τύπο, μπορούν να γίνουν αποδεκτά ως εμπορικά στοιχεία και δεν έχουν σημαντικές στρεβλωτικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό μεταξύ των κατασκευαστών». Η εκτίμηση αυτή αφορά αποκλειστικά τη διαβίβαση στα μέλη της συμφωνίας των στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις καθενός ανταγωνιστή. Αφενός, από τη διατύπωση αυτή προκύπτει ότι η εκτίμηση αυτή αφορά μόνον τις πληροφορίες που διαβιβάζονται ετησίως και δεν προδικάζει την εκτίμηση της Επιτροπής για το αν είναι θεμιτό ολόκληρο το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, καθόσον ορισμένες από τις πληροφορίες που παρέχει το σύστημα αυτό διαβιβάζονται εβδομαδιαίως, μηνιαίως ή τριμηνιαίως. Αφετέρου, η εκτίμηση αυτή δεν δίδει απάντηση, από πλευράς του άρθρου

85 της Συνθήκης, στο ζήτημα της νομιμότητας του συστήματος, καθόσον αυτό αφορά, μεταξύ άλλων, τις πωλήσεις των αντιπροσώπων κάθε μέλους. Συνεπώς, η εκτίμηση αυτή δεν αντιβαίνει στο προαναφερθέν άρθρο 1 του διατακτικού της αποφάσεως.

- 35 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι από τη συγκριτική εξέταση των σημείων 54, 55 και 56 των αιτιολογιών της αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι η διαβίβαση στα μέλη της συμφωνίας των πληροφοριών που αφορούν τις πραγματοποιηθείσες πωλήσεις δεν είναι ικανή να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στην υπό εξέταση αγορά, εφόσον δεν αφορά πωλήσεις που να υπερβαίνουν τουλάχιστον τις δέκα μονάδες. Συνεπώς, η προσφεύγουσα αβασίμως επικαλείται και την ύπαρξη αντιφάσεως μεταξύ αυτής της αιτιολογίας της αποφάσεως και του διατακτικού της, το οποίο στηρίζεται κατ' ανάγκη στις αιτιολογίες.
- 36 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας, ο οποίος συνίσταται στον ισχυρισμό ότι υφίσταται αντίφαση μεταξύ των αιτιολογιών της αποφάσεως και των άρθρων 1 και 3 του διατακτικού της.

B — Επί της δεύτερης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως, που αφορούν ισχυρισμούς «γενικής φύσεως»

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την ανακρίβεια των πραγματικών περιστατικών επί των οποίων στηρίχθηκε η απόφαση

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 37 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση μπορεί να αφορά μόνον το νέο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις

12 Μαρτίου 1990. Συγκεκριμένα, θα ήταν παράνομο να εντέλλεται η Επιτροπή τα μέλη να θέσουν τέρμα σε συμφωνία την οποία έχουν ρητώς εγκαταλείψει. Συνεπώς, η επιτακτική αυτή εντολή μπορεί να αφορά μόνον τη νέα συμφωνία. Ωστόσο, η εντολή αυτή δεν είναι δικαιολογημένη, δεδομένου ότι η άποψη της Επιτροπής ότι τα «πραγματικά περιστατικά που θίγουν τον ανταγωνισμό», τα οποία διαπιστώθηκαν υπό το παλαιό σύστημα, παραμένουν αμετάβλητα υπό το νέο σύστημα, στηρίζεται σε πλάνη περί τα πράγματα. Συγκεκριμένα, τα δύο συστήματα διαφέρουν σε πολλά σημεία, με αποτέλεσμα να είναι αλυσιτελείς οι διαπιστώσεις της Επιτροπής, οι οποίες αφορούν τα στοιχεία του παλαιού συστήματος που δεν επαναλαμβάνονται στο νέο σύστημα.

38 Η Επιτροπή φρονεί ότι ήταν υποχρεωμένη να αποφανθεί επί του συστήματος που κοινοποιήθηκε το 1988, ως προς το οποίο έγινε η κοινοποίηση της 12ης Μαρτίου 1990 και το οποίο δεν αποσύρθηκε, δεδομένου ότι το Data System κοινοποιήθηκε μόνον εξ ονόματος των πέντε από τις επιχειρήσεις που μετέχουν στη συμφωνία. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή φρονεί ότι το Data System, με το οποίο έγιναν τροποποιήσεις που περιορίζονται σε τέσσερις κατηγορίες πληροφοριών, δεν παρουσιάζει ουσιώδεις διαφορές έναντι της πρώτης κοινοποίησης, οι οποίες να είναι ικανές να δικαιολογήσουν χωριστή ανάλυση. Συγκεκριμένα, όπως ακριβώς το παλαιό σύστημα, το νέο σύστημα επιτρέπει τον εντοπισμό της προελεύσεως και του προορισμού κάθε ελκυστήρα. Συνεπώς, είναι σαφές ότι η απόφαση αφορά συγχρόνως τόσο την πρώτη κοινοποίηση και όσο και τις τροποποιήσεις που επήλθαν το 1990.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

39 Συναφώς, το Πρωτοδικείο κρίνει, πρώτον, ότι δικαίως η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εφόσον εν προκειμένω υποβλήθηκαν συγχρόνως στην κρίση της τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη κοινοποίηση, ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει τη νομιμότητα, από πλευράς άρθρου 85 της Συνθήκης, των δύο αυτών κοινοποιήσεων, τουλάχιστον εφόσον, πρώτον, η δεύτερη κοινοποίηση δεν προερχόταν από το σύνολο των επιχειρηματιών που είχαν υπογράψει την πρώτη κοινοποίηση και, δεύτερον, οι κοινοποιούντες δεν δήλωσαν ρητώς ότι αποσύρουν την πρώτη από τις δύο κοινοποιήσεις. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, ότι δηλαδή η απόφαση μπορούσε να αφορά μόνο το νέο σύστημα.

40 Στη συνέχεια, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η απόφαση, αφού εξέτασε το αν συμβιβάζεται με το άρθρο 85 της Συνθήκης το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών που διαλαμβάνεται στην πρώτη κοινοποίηση, δέχθηκε στο σημείο 65 ότι «η ανωτέρω αιτιολόγηση, σχετικά με το άρθρο 85, παράγραφοι 1 και 3, εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στην τροποποιηθείσα κοινοποίηση της 12ης Μαρτίου 1990». Ωστόσο, πρέπει να απορριφθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η εκτίμηση αυτή ενέχει σφάλματα περί τα πραγματικά περιστατικά, διότι το Data System, το οποίο διαλαμβάνεται στη δεύτερη κοινοποίηση, δεν προβλέπει ούτε την καθημερινή διαβίβαση πληροφοριών ούτε τη διαβίβαση του εντύπου V55 στα μέλη της συμφωνίας. Συγκεκριμένα, δεν αμφισβητείται ότι η απόφαση, η οποία επισημαίνει ότι με το Data System «συνεχίζεται η παροχή στοιχείων για τον προσδιορισμό του όγκου πωλήσεων και των μεριδίων αγοράς των μερών και των αντιπροσώπων σε μηνιαία βάση και δίνονται λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τον αριθμό πλαισίου και την ημερομηνία εγγραφής του κάθε πωληθέντα ελκυστήρα», ουδόλως διαπιστώνει ούτε ότι με το Data System ορισμένες πληροφορίες διαβιβάζονται καθημερινώς στα μέλη της συμφωνίας ούτε ότι τους αποστέλλεται το έντυπο V55. Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι ουσία αβάσιμο.

41 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι η απόφαση ενέχει σφάλματα περί τα πραγματικά περιστατικά πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι η επίδικη συμφωνία δεν αντιβαίνει στους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

42 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε για πρώτη φορά την αντίθεση ενός συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών προς τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού βασιζόμενη αποκλειστικά στην εκτίμηση αυτού καθαυτού του συστήματος, χωρίς να αποδείξει την ύπαρξη συντονισμένων περιορισμών του ανταγωνισμού που να προκύπτουν από τη συμφωνία. Συνεπώς, η απόφαση παρεκκλίνει από την πρακτική της Επιτροπής στις προηγούμενες αποφάσεις της και συνιστά κατάχρηση εξουσίας.

43 Ο ισχυρισμός που περιλαμβάνεται στο σημείο 37, πρώτη φράση, των αιτιολογιών της απόφασης, κατά τον οποίο τα συστήματα ανταλλαγής πληροφοριών περιορίζουν κατ' ανάγκη τον ανταγωνισμό, αν παράγουν τα αποτελέσματά τους σε αγορές υψηλής συγκεντρώσεως, συνεπάγεται την επιβολή απαγορεύσεως *per se*, λύση η οποία ουδέποτε έχει δοθεί προηγουμένως. Συγκεκριμένα, το επίμαχο σύστημα παρέχει μόνο πληροφορίες ιστορικού χαρακτήρα και δεν αφορά ούτε την πολιτική των τιμών ούτε κανένα στοιχείο εμπορικής στρατηγικής. Επιπλέον, τα διαβιβαζόμενα στοιχεία δεν αποτελούν παρεπόμενα στοιχεία συμφωνιών που περιορίζουν τον ανταγωνισμό. Τα μέλη της συμφωνίας δεν επιζητούν να σταθεροποιήσουν το μερίδιο αγοράς το οποίο το καθένα κατέχει. Η επίμαχη ανταλλαγή πληροφοριών δεν αφορά ούτε συμφωνία επιμερισμού της αγοράς ούτε σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών εντασσόμενο σε συμφωνία για τις τιμές. Τέλος, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί την προπαρατεθείσα απόφαση *Suiker Unie* κ.λπ. κατά Επιτροπής, η οποία αφορούσε ένα σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών για μελλοντικές πωλήσεις.

44 Η Επιτροπή επέκρινε για πρώτη φορά την ύπαρξη συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών εντός «αγοράς υψηλής συγκεντρώσεως», χωρίς να ασχοληθεί με τη διερεύνηση του αν το σύστημα αυτό πράγματι παράγει αποτελέσματα που θίγουν τον ανταγωνισμό. Όμως, αυτή η «σύμφυτη» παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού από το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν βρίσκει καμία δικαιολόγηση στην κοινοτική νομολογία. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να συναχθούν από τη νομολογία αυτή τα κριτήρια τα οποία ισχυρίζεται ότι εφάρμοσε η Επιτροπή για την εκτίμηση των αποτελεσμάτων στην αγορά ενός συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών. Η νομολογία θέτει άλλα κριτήρια και διακρίνει μεταξύ των συμφωνιών που απαγορεύονται *per se* και των συμφωνιών που δεν περιορίζουν κατ' ανάγκη τον ανταγωνισμό. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, το Δικαστήριο διερευνά ποιες θα ήταν οι συνθήκες του ανταγωνισμού, αν δεν υπήρχαν οι επίδικες πρακτικές. Η ανάλυση αυτή δεν έγινε εν προκειμένω. Η διαφάνεια στην αγορά όχι μόνο δεν αποδυναμώνει «κατ' ανάγκη» τον ανταγωνισμό, όπως διαπιστώνει η απόφαση, αλλά τον αυξάνει, δίνοντας στις επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αντιδρούν αμέσως στις πράξεις των ανταγωνιστών τους. Η διαφάνεια στην αγορά, για την οποία οι επιχειρήσεις δαπανούν σημαντικά ποσά, αποτελεί γι' αυτές το μόνο μέσο για να γνωρίζουν αν μια ανταγωνιστική πρωτοβουλία ήταν επιτυχής.

45 Κατά την προσφεύγουσα, με την έβδομη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, η οποία δημοσιεύθηκε το 1978, η Επιτροπή προέβη ουσιαστικά σε διά-

κριση μεταξύ των ανταλλαγών πληροφοριών που αφορούν, αφενός, τις στατιστικές και, αφετέρου, τις τιμές. Εν προκειμένω, το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν αφορά «ευαίσθητες» πληροφορίες και κακώς η Επιτροπή έθεσε στην ίδια μοίρα την ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν τις τιμές και τα συστήματα που δεν αφορούν τις τιμές. Η ενέργεια αυτή της Επιτροπής αποκλίνει από την άποψη που είχε εκφράσει με την προαναφερθείσα έβδομη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού. Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η καθής, το Policy outline of the AEA («ενημερωτικό σημείωμα επί της πολιτικής της ΑΕΑ») δεν αντίκειται στην εκτίμηση της προσφεύγουσας ότι καμία πληροφορία δεν κοινοποιείται μεταξύ των μελών του συστήματος. Είναι ανακριβής ο ισχυρισμός της καθής ότι η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ανταγωνιστών έχει ως μόνο αποτέλεσμα την αύξηση της μεταξύ τους διαφανεύσεως, χωρίς να επιτρέπει την αύξηση της διαφανεύσεως στις σχέσεις με τους αγοραστές, δεδομένου ότι μεγάλο μέρος των συλλεγομένων πληροφοριών παρέχεται στο κοινό μέσω της ΑΕΑ. Εξάλλου, οι καταναλωτές ωφελούνται από την ανταλλαγή πληροφοριών, καθόσον η ανταλλαγή αυτή επιτρέπει τον καλύτερο προγραμματισμό της παραγωγής και τη μείωση των τιμών.

- 46 Η Επιτροπή φρονεί ότι κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε παράβαση *per se*. Ο ισχυρισμός αυτός σημαίνει ότι η επίμαχη πρακτική απαγορεύθηκε ανεξαρτήτως των συνθηκών λειτουργίας της αγοράς. Ωστόσο, η απόφαση περιλαμβάνει ακριβή ανάλυση των συνθηκών λειτουργίας της αγοράς. Η Επιτροπή φρονεί ότι είναι επίσης εσφαλμένος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η απόφαση αντιφάσκει προς τις προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής. Ομοίως, η λύση η οποία δόθηκε εν προκειμένω συνάδει προς τη νομολογία του Δικαστηρίου. Με την προαναφερθείσα έβδομη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού η Επιτροπή διέκρινε μεταξύ των ουδετέρων, από πλευράς ανταγωνισμού, συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών και των συστημάτων που είναι ικανά να αλλοιώσουν τον ανταγωνισμό. Έθεσε τρία κύρια κριτήρια, τα οποία πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση της νομιμότητας, από πλευράς άρθρου 85 της Συνθήκης, του εκάστοτε επίμαχου συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών. Τα τρία αυτά κριτήρια συνίστανται στη φύση των ανταλλασσομένων πληροφοριών, στη δομή της σχετικής αγοράς και στην απάντηση στο ζήτημα αν το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών είναι ικανό να βελτιώσει, υπέρ των καταναλωτών, τη διαφάνεια της αγοράς. Αυτά είναι τα κριτήρια τα οποία εφάρμοσε εν προκειμένω η Επιτροπή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αντιβαίνει στο άρθρο 85 της Συνθήκης.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

47 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, κατά την απόφαση, η ανάλυση του αντικτύπου που έχει η ανταλλαγή πληροφοριών επί του ανταγωνισμού εντός της αγοράς γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο πραγματοποιείται, αποκλειστικά από πλευράς αποτελεσμάτων της συμφωνίας, στα σημεία 35 έως 56 των αιτιολογιών. Η ανάλυση αυτή γίνεται σύμφωνα με ένα διπλό κριτήριο διακρίσεως. Πρώτον, η απόφαση διακρίνει μεταξύ των αποτελεσμάτων που θίγουν τον ανταγωνισμό, τα οποία απορρέουν από την παροχή στοιχείων που αφορούν κάθε ανταγωνιστή (σημεία 35 έως 52), αφενός, και των αποτελεσμάτων που θίγουν τον ανταγωνισμό, τα οποία απορρέουν από την παροχή στοιχείων που αφορούν τις συναλλαγές που πραγματοποιούν οι αντιπρόσωποι κάθε μέλους (σημεία 53 έως 56), αφετέρου. Δεύτερον, εντός της αναλύσεως των αποτελεσμάτων που απορρέουν από τη γνωστοποίηση των πωλήσεων που πραγματοποιεί κάθε ανταγωνιστής, η απόφαση διακρίνει μεταξύ των αρνητικών αποτελεσμάτων επί του «συγκαλυμμένου ανταγωνισμού» (σημεία 37 έως 43), αφενός, και των αρνητικών αποτελεσμάτων ως προς την πρόσβαση στην αγορά, τα οποία συνεπώς υφίστανται οι κατασκευαστές μη μέλη της συμφωνίας (σημεία 44 έως 48), αφετέρου.

48 Εν πρώτοις, όσον αφορά το εις βάρος του ανταγωνισμού αποτέλεσμα που απορρέει από τη γνωστοποίηση των «πωλήσεων» κάθε ανταγωνιστή, η απόφαση (σημεία 35 έως 43) εκθέτει, πρώτον, ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών εξασφαλίζει πλήρη διαφάνεια μεταξύ των πωλητών, ως προς τις συνθήκες λειτουργίας της αγοράς. Λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών της αγοράς, η διαφάνεια αυτή καταστρέφει ό,τι έχει απομείνει από τον «συγκαλυμμένο ανταγωνισμό» μεταξύ των επιχειρηματιών και εκμηδενίζει κάθε περιθώριο αβεβαιότητας ως προς τον προβλέψιμο χαρακτήρα της συμπεριφοράς των ανταγωνιστών. Η απόφαση εκθέτει, δεύτερον, ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών εισάγει μια ριζική δυσμενή διάκριση, ως προς τις συνθήκες προσβάσεως στην αγορά, μεταξύ των μελών της συμφωνίας, τα οποία διαθέτουν πληροφορίες που τους επιτρέπουν να προβλέπουν τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους, και των κατασκευαστών μη μελών της συμφωνίας, οι οποίοι όχι μόνο βρίσκονται σε αβεβαιότητα ως προς τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών τους, αλλά επιπλέον, από τη στιγμή που, αποφασίζοντας να καταπολεμήσουν το μειονέκτημα που αναλύθηκε προηγουμένως, προσχωρούν στο σύστημα, η συμπεριφορά τους αποκαλύπτεται αμέσως στους κύριους ανταγωνιστές τους.

49 Περαιτέρω, όσον αφορά το εις βάρος του ανταγωνισμού αποτέλεσμα το οποίο απορρέει από τη γνωστοποίηση των «πωλήσεων» των αντιπροσώπων, η από-

φαση (σημεία 53 έως 56) εκθέτει, αφενός, ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να αποκαλύπτει τις πωλήσεις των διαφόρων ανταγωνιστών σε επίπεδο ζώνης δραστηριότητας του κάθε αντιπροσώπου. Η απόφαση εκθέτει συγκεκριμένα ότι, κάτω από ορισμένο όριο, οι πωλήσεις που πραγματοποιούνται εντός της ζώνης δραστηριότητας ενός συγκεκριμένου αντιπροσώπου παρέχουν τη δυνατότητα ακριβούς εντοπισμού καθεμιάς από τις εν λόγω πωλήσεις. Η απόφαση εκτιμά σε δέκα μονάδες, για συγκεκριμένη χρονική περίοδο και συγκεκριμένο προϊόν, το όριο κάτω από το οποίο είναι δυνατή η εξατομίκευση των πληροφοριών και ο εντοπισμός κάθε πωλήσεως (σημείο 54). Αφετέρου, κατά την απόφαση, το σύστημα επιτρέπει την παρακολούθηση της δραστηριότητας των αντιπροσώπων και τον εντοπισμό των εισαγωγών και των εξαγωγών και, συνεπώς, την παρακολούθηση των «παράλληλων εισαγωγών», μέσω της γνώσεως που παρέχει ως προς τις πωλήσεις που πραγματοποίησαν οι ανταγωνιστές εντός της ζώνης δραστηριότητας κάποιου αντιπροσώπου («dealer imports»), καθώς και ως προς τις πωλήσεις που πραγματοποίησε κάποιος αντιπρόσωπος εκτός της ζώνης δραστηριότητάς του («dealer exports») (σημείο 55). Η κατάσταση αυτή είναι ικανή να περιορίσει τον ανταγωνισμό που αναπτύσσεται σχετικά με την ίδια μάρκα, με τα αρνητικά αποτελέσματα στις τιμές τα οποία θα μπορούσαν να προκύψουν εξ αυτού.

50 Όσον αφορά την αντιφατικότητα, κατά την προσφεύγουσα, μεταξύ της απόφασης και των προηγούμενων αποφάσεων της Επιτροπής, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, η απόφαση ουδόλως αντιφάσκει προς τις προηγούμενες αποφάσεις της Επιτροπής ούτε συνιστά κατάχρηση εξουσίας. Συγκεκριμένα, οι αποφάσεις της Επιτροπής, των οποίων γίνεται επίκληση, αφορούν είτε ανταλλαγές πληροφοριών σχετικές με πληροφορίες διαφορετικές από τις επίμαχες στην παρούσα υπόθεση είτε αγορές των οποίων τα χαρακτηριστικά και οι συνθήκες λειτουργίας διαφέρουν, εκ φύσεως, από τις επικρατούσες στην αγορά αναφοράς. Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή παραγνώρισε με την απόφαση ορισμένες από τις αρχές τις οποίες έχει δεσμευθεί να τηρεί, επ' ευκαιρία ιδίως της προαναφερθείσας έβδομης εκθέσεως επί της πολιτικής ανταγωνισμού.

51 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η απόφαση είναι η πρώτη με την οποία η Επιτροπή απαγορεύει σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικών με αρκούντως ομοιογενή προϊόντα, το οποίο δεν αφορά άμεσα τις τιμές τους ούτε στηρίζει άλλο μηχανισμό που θίγει τον ανταγωνισμό. Συναφώς, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, κατ' αρχήν, όπως δικαίως βεβαίως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η διαφάνεια μεταξύ των επιχειρηματιών

είναι ικανή, όταν στην αγορά επικρατεί πραγματικός ανταγωνισμός, να συμβάλλει στην ενίσχυση του ανταγωνισμού μεταξύ των πωλητών, δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή το γεγονός ότι οι επιχειρηματίες λαμβάνουν υπόψη τους τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους χάρη στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, ώστε να προσαρμόζουν τη συμπεριφορά τους στην αγορά, δεν είναι ικανό, ενόψει του εξατομικευμένου χαρακτήρα της προσφοράς, να μετριάσει ή να εξαλείψει, όσον αφορά τους άλλους επιχειρηματίες, κάθε αμβιβολία ως προς το προβλέψιμο της συμπεριφοράς των ανταγωνιστών τους. Το Πρωτοδικείο κρίνει αντιθέτως ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η γενίκευση, μεταξύ των κύριων πωλητών, και, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, προς όφελος των πωλητών αυτών και μόνον και συνεπώς όχι προς όφελος των άλλων πωλητών και καταναλωτών, της συχνής μάλιστα ανταλλαγής συγκεκριμένων πληροφοριών που αφορούν τον εντοπισμό των ταξινομημένων οχημάτων και τον τόπο ταξινομήσεως τους είναι ικανή να νοθεύσει αισθητά τον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρηματιών, σε ολιγοπωλιακές αγορές υψηλής συγκεντρώσεως, όπως η επίμαχη, στις οποίες, κατά συνέπεια, έχει ήδη κατά πολύ μετριαστεί ο ανταγωνισμός και έχει διευκολυνθεί η ανταλλαγή πληροφοριών (βλ., κατωτέρω, σκέψη 81). Συγκεκριμένα, στην περίπτωση αυτή, η τακτική και συχνή ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με τη λειτουργία της αγοράς έχει ως συνέπεια να αποκαλύπτει στο σύνολο των ανταγωνιστών, κατά τακτά χρονικά διαστήματα, τις θέσεις στην αγορά και τις στρατηγικές των διαφόρων ανταγωνιστών.

52 Επιπλέον, η διάθεση των επίμαχων πληροφοριών στο σύνολο των πωλητών αφενός μεν προϋποθέτει συμφωνία, τουλάχιστον σιωπηρή, μεταξύ των επιχειρηματιών, για τον καθορισμό των ορίων των ζωνών πωλήσεων των αντιπροσώπων βάσει του ισχύοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο συστήματος ταχυδρομικών κωδικών, και θεσμικό πλαίσιο που να επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των επιχειρηματιών, μέσω του επαγγελματικού σωματείου του οποίου είναι μέλη, αφετέρου δε, λόγω της περιοδικότητάς της και της συστηματικότητάς της, καθιστά ακόμη περισσότερο προβλέψιμη, για έναν επιχειρηματία, τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών του, μετριάζοντας κατά τον τρόπο αυτόν ή εξαλείφοντας την κάποια αβεβαιότητα που θα υπήρχε, ως προς τη λειτουργία της αγοράς, αν δεν υφίστατο το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών. Επιπλέον, η Επιτροπή υποστηρίζει ορθώς, στα σημεία 44 έως 48 της αποφάσεως, ότι, όποια και αν είναι η απόφαση που λαμβάνει ο επιχειρηματίας που επιθυμεί να διεισδύσει στην αγορά των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, είτε να προσχωρήσει στη συμφωνία είτε όχι, η συμφωνία αυτή τον θέτει οπωσδήποτε σε δυσμενή θέση. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω επιχειρηματίας είτε δεν προσχωρεί στη συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών και, συνεπώς, αντιθέτως προς

τους ανταγωνιστές του, στερείται τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες και τη γνώση της αγοράς που παρέχουν είτε αποφασίζει να προσχωρήσει στη συμφωνία και, συνεπώς, η εμπορική του στρατηγική αποκαλύπτεται άμεσα στο σύνολο των ανταγωνιστών του, μέσω των πληροφοριών που λαμβάνουν.

- 53 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν αντιβαίνει στους κοινωνικούς κανόνες ανταγωνισμού πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν παρέβησαν το άρθρο 5 της Συνθήκης

Συνοπτική παράθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 54 Κατά την προσφεύγουσα, οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου, διαβιβάζοντας το δεύτερο φύλλο του εντύπου V55, δεν ευνοούν ούτε διατηρούν καμία σύμπραξη και συνεπώς το σημείο 49 των αιτιολογιών της αποφάσεως, κατά το οποίο οι δημόσιες αρχές μπορούν επίσης να κατηγορηθούν για παράβαση, δεν συνάδει προς τη συναφή νομολογία του Δικαστηρίου. Εν προκειμένω, οι ατομικές συμβάσεις μεταξύ καθενός από τα μέλη της συμφωνίας και της SIL δεν μπορούν να χαρακτηριστούν ως συμπράξεις. Εξάλλου, οι αρχές των διαφόρων κρατών μελών δημοσιεύουν λεπτομερείς στατιστικές, σχετικές με συγκεκριμένες αγορές, των οποίων το συμβατό προς τους κανόνες της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή.

- 55 Η Επιτροπή δεν υπέβαλε ιδιαίτερες παρατηρήσεις επ' αυτού του λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

56 Πρώτον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει εκ προοιμίου ότι ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι θέτει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα του έκτου και τελευταίου εδαφίου του σημείου 49 των αιτιολογιών της αποφάσεως, το οποίο ορίζει τα εξής: «Τέλος, το γεγονός ότι ένα υπουργείο θέτει στη διάθεση της βιομηχανίας τα στοιχεία εγγράφων που επιτρέπουν τον προσδιορισμό των πωλήσεων των μεμονωμένων ανταγωνιστών σε δεδομένη αγορά, αντί των συνολικών στοιχείων βάσει των οποίων είναι αδύνατος ο προσδιορισμός των μεμονωμένων εταιριών, δεν εμποδίζει την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ στις εν λόγω εταιρίες. Αντιθέτως, σημαίνει ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, η δημόσια αρχή μπορεί επίσης να κατηγορηθεί για παράβαση, εν προκειμένω του άρθρου 5 της Συνθήκης ΕΟΚ εφόσον, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 85, του άρθρου 3, στοιχείο στ', και του άρθρου 5, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας ή οι πρακτικές των εθνικών διοικητικών αρχών δεν μπορούν να παρεμποδίζουν την πλήρη εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της Κοινότητας.»

57 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι το άρθρο 5 της Συνθήκης επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη και να απέχουν «από κάθε μέτρο που δύναται να θέσει σε κίνδυνο την πραγματοποίηση των σκοπών της (...) Συνθήκης».

58 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από το προπαρατεθέν σημείο 49 των αιτιολογιών της αποφάσεως προκύπτει ότι, υπό ορισμένες συνθήκες, οι επίδικες πρακτικές είναι δυνατόν να συνιστούν συγχρόνως αφενός παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και αφετέρου παράβαση των άρθρων 3, στοιχείο στ', 5 και 85 της Συνθήκης από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου εφαρμόζονται οι πρακτικές αυτές, χωρίς, εν πάση περιπτώσει, η συμπεριφορά των εθνικών αρχών να είναι ικανή να απαλλάξει τους επιχειρηματίες από τις συνέπειες της εκ μέρους τους παραβάσεως των διατάξεων του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Επιπλέον, από το σημείο 49 των αιτιολογιών της αποφάσεως προκύπτει ότι η απόφαση αυτή δεν αποφαίνεται ρητώς επί του ζητήματος αν η επίδικη πρακτική μπορεί να αποτελέσει παράβαση των υποχρεώσεων τις οποίες επιβάλλει στις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου το άρθρο 5 της Συνθήκης. Συνεπώς, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι η επίδικη πρακτική δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 5 της Συνθήκης πρέπει οπωσδήποτε να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από την παράβαση των κανόνων που αφορούν το βάρος αποδείξεως

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

59 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να αποδεικνύει ότι τα αποτελέσματα στα οποία αναφέρεται θίγουν τον ανταγωνισμό. Δεδομένου ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών εφαρμόστηκε από το 1975 μέχρι το 1991, η εκτίμησή του από πλευράς άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά στην εκτίμηση των πραγματικών και όχι των δυνητικών μόνο αποτελεσμάτων του. Ελλείψει πραγματικών αποτελεσμάτων που θίγουν τον ανταγωνισμό, πρέπει εν αμφιβολία να εκδίδεται απόφαση υπέρ των επιχειρήσεων που κοινοποίησαν το σύστημα. Η Επιτροπή, συγχέοντας τις έννοιες του επηρεασμού του ανταγωνισμού και του επηρεασμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών, παρέλειψε να διερευνήσει αν πράγματι περιορίστηκε ο ανταγωνισμός, λόγω της επίμαχης ανταλλαγής πληροφοριών, και δεν απέδειξε την ύπαρξη αρνητικής αλλοιώσεως του ανταγωνισμού, η οποία να απορρέει από την επίδικη ανταλλαγή πληροφοριών. Εν προκειμένω, τίποτα δεν επιτρέπει το συμπέρασμα ότι το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αλλοιώνει τον ανταγωνισμό σε μια αγορά υψηλής συγκεντρώσεως. Ωστόσο, αν δεν διερευνηθούν τα αρνητικά αποτελέσματα επί του ανταγωνισμού, τα οποία απορρέουν από την ακολουθούμενη πρακτική, κάθε σύμβαση θα μπορούσε να θεωρηθεί, σε τελική ανάλυση, ότι επηρεάζει τον ανταγωνισμό.

60 Κατά την Επιτροπή, η απόφαση συνάδει προς τις αρχές που διατύπωσε συναφώς το Δικαστήριο με την απόφαση της 30ής Ιουνίου 1966, 56/65, Société technique minière (Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 313). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εξέτασε πρώτα τον σκοπό της συμφωνίας και του Data System, κατόπιν διερεύνησε αν τα αποτελέσματα της συμφωνίας επί του ανταγωνισμού είναι ικανά να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό στην κοινή αγορά. Η δε απόφαση εκθέτει όλα τα νομικά και πραγματικά στοιχεία βάσει των οποίων η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η συμφωνία έχει ως αποτέλεσμα την αισθητή νόθευση του ανταγωνισμού στην κοινή αγορά. Είναι αλυσιτελής η επίκληση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1975, 73/74, Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique κατά Επιτροπής, η οποία αποκαλείται «απόφαση

Papiers Peints de Belgique» (Συλλογή 1975, σ. 457), δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν διατυπώνει καμία νέα αρχή, αλλά περιορίζεται στην εφαρμογή προϋπαρχουσών αρχών σε συγκεκριμένη κατάσταση. Η εκτίμηση αυτή στηρίζεται στη διαπίστωση ότι η αγορά είναι ολιγοπωλιακή, στάσιμη και κλειστή. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς τη νομολογία περί της ενδελεχούς πραγματικής και νομικής αναλύσεως, εξηγώντας τους λόγους για τους οποίους, ενόψει της φύσεως των ανταλλασσόμενων πληροφοριών και της δομής της αγοράς, η συμφωνία και το Data System έχουν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού σε σημαντικό βαθμό.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

61 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η καθής δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι η επίδικη πρακτική έχει πράγματι, εντός της αγοράς αναφοράς, αποτελέσματα που θίγουν τον ανταγωνισμό, τα οποία οφείλονται, μεταξύ άλλων, στο ότι η συμφωνία, στη γενική της οικονομία, ισχύει από το 1975, δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της διαφοράς, δεδομένου ότι το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης απαγορεύει τόσο τα πραγματικά όσο και τα δυνητικά αποτελέσματα που θίγουν τον ανταγωνισμό, εφόσον πάντως τα αποτελέσματα αυτά είναι αρκούντως αισθητά (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1981, 126/80, Salonia, Συλλογή 1981, σ. 1563, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Οκτωβρίου 1991, T-2/89, Petrofina κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-1087), πράγμα το οποίο ισχύει εν προκειμένω, αν ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά της αγοράς (βλ. κατωτέρω σκέψη 78).

62 Συνεπώς, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, η οποία φέρει, βεβαίως, το βάρος της αποδείξεως της υπάρξεως παραβάσεως του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο το εις βάρος του ανταγωνισμού αποτέλεσμα της επίδικης συμφωνίας. Ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Γ — *Επί της τρίτης κατηγορίας λόγων ακυρώσεως*

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει συμφωνία, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 63 Κατά την προσφεύγουσα, ουδέποτε υπήρξε συμφωνία μεταξύ των μελών με αντικείμενο «κοινό σύστημα οργάνωσης των ζωνών δραστηριότητας των αντιπροσώπων». Μετά την καθιέρωση του συστήματος των ταχυδρομικών κωδίκων στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα μέλη της συμφωνίας ανακατένειμαν τις ζώνες δραστηριότητας των αντιπροσώπων τους ώστε να αντιστοιχούν σε ταχυδρομικούς τομείς. Ωστόσο, η ανακατανομή αυτή δεν έγινε βάσει συμφωνίας των μελών της ΑΕΑ, με σκοπό τη διευκόλυνση της συγκρίσεως των στοιχείων τους. Αποκλειστικός στόχος της ανακατανομής ήταν η προσαρμογή των ζωνών δραστηριότητας των αντιπροσώπων προς τους ταχυδρομικούς τομείς, ώστε να αποφευχθεί η υπαγωγή ενός ταχυδρομικού τομέα σε περισσότερες της μιας ζώνες δραστηριότητας. Κάθε μέλος διαβίβασε στη SIL έναν κατάλογο των ταχυδρομικών κωδίκων που περιλαμβάνονται στη ζώνη δραστηριότητας κάθε αντιπροσώπου του και οι μόνες συμφωνίες που υπάρχουν είναι οι ατομικές συμφωνίες με τη SIL. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής περί συμφωνιών, αποφάσεων και συντονισμένων διαδικασιών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων [ΕΕ (μόνο σε ξενόγλωσσες εκδόσεις) 1968, C 75, σ. 3], οι πρακτικές αυτές δεν έχουν ούτε ως σκοπό ούτε ως αποτέλεσμα την αλλοίωση του ανταγωνισμού. Η εκτίμηση αυτή δεν μεταβάλλεται λόγω της παρεμβάσεως της ΑΕΑ, η οποία οφείλεται μόνο στο γεγονός ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου δεν κοινοποιούν τα έντυπα V55 απευθείας στους κατασκευαστές ή στους εισαγωγείς. Η ανακοίνωση της ΑΕΑ με ημερομηνία 31 Αυγούστου 1979, την οποία επικαλείται η καθής, δεν αποδεικνύει την ύπαρξη συντονισμένης ενέργειας. Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το καθού θεσμικό όργανο, τα μέλη της συμφωνίας δεν είχαν επίγνωση του γεγονότος ότι το σύστημα έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Εξάλλου, τα μέλη της συμφωνίας υπέθεταν ότι, βάσει της προαναφερθείσας έβδομης εκθέσεως επί της πολιτικής ανταγωνισμού η συμφωνία αυτή δεν αντέβαινε στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

64 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν διατύπωσε καμία αιτίαση κατά των επιχειρήσεων, την οποία να μην έχει αιτιολογήσει. Εν προκειμένω, η Επιτροπή προσάπτει στα μέλη της συμφωνίας ότι συμφώνησαν να επιλέξουν τους ταχυδρομικούς κώδικες ως κριτήριο για την οριοθέτηση των ζωνών πωλήσεων των αντιπροσώπων τους, διότι οι κώδικες αυτοί επιτρέπουν την πλέον αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πληροφοριών που αντλούνται από το έντυπο V55. Όπως διευκρινίζεται στο σημείο 49, τέταρτο εδάφιο, των αιτιολογιών της αποφάσεως, αν τα μέλη της συμφωνίας είχαν προσδιορίσει τις ζώνες πωλήσεως των αντιπροσώπων τους επί άλλης βάσεως, οι συλλεγόμενες πληροφορίες δεν θα μπορούσαν να συγκριθούν και η ανάλυση δεν θα ήταν τόσο ακριβής. Αν τα μέλη της συμφωνίας δεν είχαν συμφωνήσει να οργανώσουν τις ζώνες πωλήσεως των αντιπροσώπων τους βάσει των ταχυδρομικών κωδικών, η SIL δεν θα ήταν σε θέση να καταρτίσει εκθέσεις όπως «η ανάλυση των πωλήσεων των αντιπροσώπων», η οποία καταρτίστηκε κατ' εντολή της Case Europe Limited.

65 Επιπλέον, η Επιτροπή φρονεί ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αποτελεί πράγματι συμφωνία, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής περί συμφωνιών, αποφάσεων και συντονισμένων διαδικασιών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων, με την οποία η Επιτροπή εκθέτει ότι είναι ενίοτε δύσκολο να γίνεται διάκριση μεταξύ των ουδετέρων από πλευράς ανταγωνισμού συστημάτων ανταλλαγής πληροφοριών και των συστημάτων που ενδέχεται να εμπίπτουν στο άρθρο 85 της Συνθήκης. Κατά την Επιτροπή, η οποία παραπέμπει επί του σημείου αυτού σε μια ανακοίνωση της ΑΕΑ της 31ης Αυγούστου 1979, από τη διερεύνηση της υποθέσεως προέκυψε ότι, ήδη από την ημερομηνία αυτή, τα μέλη της συμφωνίας είχαν επίγνωση του ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών μπορούσε να εμπίπτει στο άρθρο 85, αν και προέβησαν στην κοινοποίηση εννέα σχεδόν χρόνια αργότερα, αφού το σύστημα αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας εκ μέρους της Επιτροπής.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

66 Όπως έχει προαναφερθεί (βλ., ανωτέρω, σκέψη 51), το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η διάθεση πληροφοριών συλλεγομένων επ' ευκαιρία της ταξινομήσεως καθενός οχήματος προϋποθέτει αφενός συμφωνία, τουλάχιστον σιωπηρή, μεταξύ των εμπλεκομένων επιχειρηματιών, για τον καθορισμό των ορίων των ζωνών πωλή-

σεων των αντιπροσώπων βάσει του ισχύοντος στο Ηνωμένο Βασίλειο συστήματος ταχυδρομικών κωδίκων, και αφετέρου θεσμικό πλαίσιο που να επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των επιχειρηματιών, μέσω του επαγγελματικού σωματείου του οποίου είναι μέλη. Συγκεκριμένα, ελλείψει τέτοιας συμφωνίας, οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες δεν μπορούν να αξιοποιούνται υπό τις ίδιες συνθήκες από τους αποδέκτες τους. Συνεπώς, οι επιχειρηματίες που μετέχουν στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών στην αγορά γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουν περιορίσει κατ' ανάγκη, λόγω του συντονισμού αυτού, την αυτονομία τους κατά τη λήψη αποφάσεων, υπό συνθήκες οι οποίες είναι δυνατόν, κατά συνέπεια, να έχουν ασκήσει επίδραση στον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρηματιών αυτών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι τα μέλη της συμφωνίας ανταλλαγής πληροφοριών δεν παρέβησαν το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, όταν καθόρισαν, με κοινή συμφωνία, τον τρόπο οργάνωσης των ζωνών πωλήσεως των αντιπροσώπων τους, όπως εκτίθεται στο σημείο 49 των αιτιολογιών της απόφασης. Εν πάση περιπτώσει, τα διαλαμβανόμενα στο σημείο αυτό δεν αντιβαίνουν ούτε προς τις αρχές που διατυπώνει η προπαρατεθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής περί συμφωνιών, αποφάσεων και συντονισμένων διαδικασιών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων ούτε προς τα τρία προαναφερθέντα κριτήρια που διατυπώνει η έβδομη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, δεδομένου ότι οι αρχές και τα κριτήρια αυτά ελήφθησαν πλήρως υπόψη από την Επιτροπή κατά την εκτίμηση του θεμιτού του επιδίκου συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών.

- 67 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των μελών που μετέχουν στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, υπό την έννοια του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός από τη διαβίβαση στοιχείων επί των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή

- 68 Ο δεύτερος αυτός λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει τρία σκέλη. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς, πρώτον, ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, ο οποίος να απορρέει από «παρεμπόδιση του συγκαλυμμένου ανταγωνισμού»· δεύτερον, ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, ο οποίος να απορρέει από ενίσχυση των εμποδίων προσβάσεως στην αγορά τα

οποία αντιμετωπίζουν οι ανταγωνιστές που δεν μετέχουν στη συμφωνία· και, τρίτον, ότι δεν υπάρχει αποτέλεσμα στον ανταγωνισμό, το οποίο να απορρέει από τις συνεδριάσεις της επιτροπής της ΑΕΑ.

Ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, ο οποίος να οφείλεται σε προβαλλόμενη «παρεμπόδιση του συγκαλυμμένου ανταγωνισμού»

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

69 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η σχετική αγορά αποτελεί αγορά υψηλής συγκεντρώσεως, στην οποία αποδυναμώνεται ο ανταγωνισμός, στηρίζεται σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά και δεν μπορεί να δικαιολογήσει τον χαρακτηρισμό της κλειστής ολιγοπωλιακής αγοράς, επί του οποίου στηρίζεται η απόφαση. Συγκεκριμένα, η αγορά πρέπει να χαρακτηριστεί ως ευρύ ολιγοπώλιο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν και το 1990 τα μερίδια αγοράς που συγκέντρωναν οι τέσσερις κατασκευαστές αντιπροσώπευαν το 75 % περίπου της αγοράς αυτής, οι κατασκευαστές αυτοί δεν δέσποζαν στην αγορά. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση και μόνο της υπάρξεως ενός μεγάλου συνολικού μεριδίου αγοράς δεν επαρκεί για την απόδειξη της υπάρξεως συλλογικής δεσπόζουσας θέσεως, δεδομένου ότι το υπόλοιπο της αγοράς μοιράζονται 40 περίπου επιχειρήσεις, οι οποίες διαθέτουν περίπου 500 διαφορετικά μοντέλα.

70 Ομοίως, είναι ανακριβής, καθόσον δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι τα μέλη της συμφωνίας είναι «οι μεγαλύτεροι προμηθευτές» των αγορών των άλλων κρατών μελών. Μολονότι πράγματι αληθεύει ότι όλα τα μέλη της συμφωνίας δρουν στα άλλα κράτη μέλη, δεν είναι όλα «οι μεγαλύτεροι πωλητές».

71 Επιπλέον, δεν υπάρχει σοβαρή διαφορά μεταξύ του μεγέθους των μεριδίων αγοράς των μελών της συμφωνίας και των μεριδίων αγοράς των μη μελών. Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι οι τέσσερις μεγαλύτεροι κατασκευαστές δεσπό-

ζουν στην αγορά δεν συμβιβάζεται με την απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 1991, την οποία εξέδωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο του ελέγχου της πράξεως συγκεντρώσεως Fiat/Ford New Holland κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (αναθεωρημένη έκδοση δημοσιευθείσα στην ΕΕ 1990, L 257, σ. 13), δεδομένου ότι η απόφαση αυτή δεν διαπίστωσε την ύπαρξη συλλογικής δεσπόζουσας θέσεως.

72 Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη κλειστού ολιγοπωλίου δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη τη μείωση του ανταγωνισμού, πράγμα το οποίο έχει εξάλλου δεχθεί η Επιτροπή με τη δέκατη πέμπτη έκθεσή της επί της πολιτικής ανταγωνισμού, η οποία δημοσιεύθηκε το 1986 (σ. 231, σημείο 267). Η πρόσβαση στην αγορά δεν είναι πολύ δύσκολη, όπως αποδεικνύει η παρουσία νέων επιχειρηματιών, οι οποίοι προσφέρουν σχεδόν πλήρες φάσμα προϊόντων. Εξάλλου, στο πλαίσιο του ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων η Επιτροπή έχει δεχθεί επανειλημμένως ότι μια επιχείρηση δεν είναι σε θέση να δεσπόζει στην αγορά, ακόμη και αν κατέχει μεγάλα μερίδια αγοράς, εφόσον ο ανταγωνισμός είναι δυνατός λόγω υπάρξεως μικρών εμποδίων ή λόγω απουσίας εμποδίων. Επιπλέον, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός που περιλαμβάνει η απόφαση ότι οι εισαγωγές από τρίτες χώρες είναι μηδαμινές.

73 Κατά την προσφεύγουσα, η φύση των ανταλλασσομένων πληροφοριών είναι ουσιώδης για το ζήτημα αν το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αντιβαίνει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Εν προκειμένω, οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες αναφέρονται αποκλειστικά σε δραστηριότητες του παρελθόντος και δεν αποκαλύπτουν τη μελλοντική δραστηριότητα. Ούτε άλλωστε μειώνουν το περιθώριο αβεβαιότητας ως προς την πρόβλεψη των δραστηριοτήτων αυτών. Εξάλλου, καμία πληροφορία σχετική με τις ισχύουσες τιμές δεν μπορεί να συναχθεί αμέσως ή εμμέσως από τις πληροφορίες που διαβιβάζει η SIL. Η εξατομίκευση των στοιχείων δεν αρκεί, αφ' εαυτής, προκειμένου το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών να αντιβαίνει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Είναι επίσης απαραίτητο οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες να αφορούν επιχειρηματικά απόρρητα, όπως δέχθηκε ρητώς η Επιτροπή με την προαναφερθείσα έβδομη έκθεσή της επί της πολιτικής ανταγωνισμού. Όμως, τα στοιχεία στα οποία βασίζονται οι πληροφορίες που διαβιβάζει η SIL ουδόλως αποτελούν εμπορικά απόρρητα.

74 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, τέλος, ότι η ανάλυση της αγοράς των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο όχι μόνο δεν επιβεβαιώνει την αλλοίωση του ανταγωνισμού λόγω της διαφάνειας της αγοράς, αλλά αντίθετα δείχνει ότι ο ανταγωνισμός τονώθηκε. Τούτο επιβεβαιώνει η εξέλιξη των μεριδίων αγοράς όπως και η εξέλιξη των τιμών, πράγμα το οποίο, όταν έχει ορισμένη διάρκεια, αποδεικνύει την ύπαρξη πραγματικού ανταγωνισμού. Επιπλέον, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η διαφάνεια της αγοράς έχει αποτελέσματα στην πολιτική εκπτώσεων και μειώσεως του τιμήματος. Οι αγοραστές είναι ισχυροί, οργανωμένοι, σε θέση να ασκήσουν πιέσεις και τέλεια πληροφορημένοι. Η σταθερή προτίμηση σε ορισμένη μάρκα είναι μόνον σχετική. Ο ισχυρισμός ότι παρακολουθούνται οι παράλληλες εισαγωγές δεν είναι ακριβής, δεδομένου ότι η SIL σταμάτησε να διαβιβάζει το έντυπο V55/5 στα μέλη της συμφωνίας. Εν τέλει, η Επιτροπή έχει υπερεκτιμήσει τη διαφάνεια μεταξύ των πωλητών, ενώ η διαφάνεια αυτή ωφελεί και τους αγοραστές. Τέλος, το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν θα μπορούσε να καταλήξει σε συμπαιγνία, παρά μόνο αν πληρούνταν οι δύο αυτές προϋποθέσεις, δηλαδή αν διευκόλυνε τον εντοπισμό των ανταγωνιστών, αφενός, και αν ευνοούσε τις αντεκδικήσεις, αφετέρου. Συνεπώς, λόγω του ατελούς χαρακτήρα των διαβιβαζομένων πληροφοριών, το σύστημα δεν μπορεί να εμποδίζει τον «συγκαλυμμένο ανταγωνισμό»: επιπλέον, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι έχει ευνοήσει μέτρα αντεκδικήσεως.

75 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι έχει επικαλεστεί αρκετά στοιχεία για να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά την ανάλυση της αγοράς των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο. Στηριζόμενη στις γνωμοδοτήσεις του καθηγητή Albach και στις δικές της διαπιστώσεις, η προσφεύγουσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η σχετική αγορά αποτελεί ευρύ ολιγοπώλιο διαφοροποιημένων προϊόντων, εντός του οποίου τα συνολικά μερίδια αγοράς των κύριων προμηθευτών έχουν μειωθεί και στο οποίο έχουν εμφανιστεί νέοι επιχειρηματίες. Πρόκειται περί αγοράς στην οποία ο ανταγωνισμός μέσω των τιμών είναι «λυσσαλέος» και στην οποία υπάρχει ισχυρή ανταγωνιστική πίεση εκ μέρους των πελατών, οφειλόμενη στην αύξηση των εξαγωγών που πραγματοποιούν οι μη κοινοτικοί κατασκευαστές. Εξάλλου, πολλά από τα συμπεράσματα της προσφεύγουσας επί του σημείου αυτού δεν αμφισβητήθηκαν από την Επιτροπή.

76 Κατά την Επιτροπή, αν και η διαφάνεια μεταξύ αγοραστή και πωλητή μπορεί να ευνοήσει τον ανταγωνισμό, τούτο δεν συμβαίνει με το επίμαχο σύστημα

ανταλλαγής πληροφοριών. Εν προκειμένω, το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν έχει στόχο να ευνοήσει τη διαφάνεια των σχέσεων μεταξύ αγοραστή και πωλητή αλλά τη διαφάνεια μεταξύ των πωλητών. Η εκτίμηση αυτή δικαιολογείται τόσο από πλευράς των περιστατικών της συγκεκριμένης περιπτώσεως όσο και από πλευράς νομικής και οικονομικής θεωρίας και πρακτικής. Η προσφεύγουσα όμως αναλύει τη λειτουργία της αγοράς διαφορετικά από την Επιτροπή, διότι δεν διακρίνει μεταξύ της διαφανεσίας έναντι των καταναλωτών και της διαφανεσίας μεταξύ των προμηθευτών. Στην πραγματικότητα η αγορά των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο δεν αποτελεί αγορά μεγάλων διαστάσεων. Επίσης, βρίσκεται σε στασιμότητα ή σε ύφεση και παρουσιάζει υψηλό βαθμό συγκεντρώσεως. Συναφώς, ουδόλως απέδειξε η προσφεύγουσα ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εκτίμηση των συνθηκών λειτουργίας της αγοράς.

- 77 Κατά την Επιτροπή, το περιοριστικό του ανταγωνισμού αποτέλεσμα που απορρέει από τη συμφωνία έχει αποδειχθεί επαρκώς, με συνέπεια να μην καθίσταται αναγκαία η απόδειξη συνειδητού συντονισμού των ενεργειών, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η συμφωνία περιορίζει τον ανταγωνισμό. Γενικώς, η Επιτροπή φρονεί ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η συμφωνία και το Data System εκπληρώνουν αποτελεσματικότερα μια λειτουργία που θα μπορούσε να αναλάβει κάθε μέλος ατομικά.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

- 78 Όσον αφορά, πρώτον, την εκτίμηση του ολιγοπωλιακού χαρακτήρα της αγοράς αναφοράς, πρέπει να απορριφθούν οι επικρίσεις της προσφεύγουσας οι οποίες στρέφονται κατά της αναλύσεως της Επιτροπής, κατά την οποία στην αγορά δεσπόζουν τέσσερις επιχειρήσεις που αντιπροσωπεύουν μεταξύ του 75 και 80 % της αγοράς, εφόσον ο πίνακας 2, ο οποίος είναι συνημμένος στη γνωμοδότηση του καθηγητή Neumann και απεικονίζει την εξέλιξη των μεριδίων αγοράς των διαφόρων επιχειρηματιών, όπως τα εκθέτει η ίδια η προσφεύγουσα στο παράρτημα 17 της προσφυγής της, εμφανίζει σταθερότητα του βασικού χαρακτηριστικού της αγοράς αυτής, δηλαδή του εντόνως ολιγοπωλιακού χαρακτήρα της. Συγκεκριμένα, από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι το μερίδιο αγοράς των τεσσάρων κυριοτέρων πωλητών ανήλθε εν συνόλω στο 77,7 % για το 1990, έναντι 62,9 % για το 1975. Από μια προσεκτική ανάγνωση του εγγράφου αυτού προκύπτει επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, σχετική σταθερότητα των κατ' ιδίαν θέσεων των κυριοτέρων επιχειρηματιών,

με εξαίρεση την περίπτωση της ίδιας της προσφεύγουσας, της οποίας το μερίδιο στην αγορά τριπλασιάστηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Ωστόσο, όπως δικαίως υπογραμμίζει η Επιτροπή, η μεμονωμένη αυτή περίπτωση διεισδύσεως στην αγορά, την οποία πέτυχε ένας ισχυρός Αμερικανός κατασκευαστής, δεν αρκεί για να αποδυναμώσει τα συμπεράσματα της καθής ότι η αγορά χαρακτηρίζεται από σχετική σταθερότητα των θέσεων των ανταγωνιστών και από μεγάλα εμπόδια προσβάσεως.

- 79 Τα εμπόδια αυτά οφείλονται βασικά στην ανάγκη, για ένα νέο ανταγωνιστή, να διαθέτει αρκετά πυκνό δίκτυο διανομής. Επιπλέον, από τη διερεύνηση της υποθέσεως προκύπτει ότι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, ιδίως με τα σημεία 35, 38 και 51, οι εισαγωγές στο Ηνωμένο Βασίλειο γεωργικών ελκυστήρων ιπποδύναμης ανώτερης των 30 ίππων είναι περιορισμένες, πράγμα το οποίο επιβεβαιώνει εξάλλου η έκθεση περί του τομέα γεωργικού εξοπλισμού στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, την οποία προσκόμισε η Επιτροπή κατά τη συζήτηση, σε απάντηση γραπτού ερωτήματος του Πρωτοδικείου. Τέλος, η ανάλυση αυτή δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση από την εξέταση της υπόλοιπης προσφοράς, ο εξαιρετικά εξατομικευμένος χαρακτήρας της οποίας ενισχύει, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τις θέσεις που κατέχουν οι σημαντικότερες επιχειρήσεις.
- 80 Εν τέλει, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής, η οποία, ενόψει του επαρκούς βαθμού ομοιογενείας των προϊόντων, δικαίως προσδιόρισε την αγορά αναφοράς ως την αγορά γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, εμφανίζουσα χαρακτηριστικά λειτουργίας κλειστού ολιγοπωλίου, δεν ενέχει κανένα πρόδηλο σφάλμα και ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να επικαλεστεί λυσιτελώς συναφώς την προαναφερθείσα δέκατη πέμπτη έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού, με την οποία η Επιτροπή περιορίστηκε, επ' ευκαιρία της αναλύσεως των χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων κατά το 1984/85, να διαπιστώσει ότι δεν υπάρχει αυτομάτως σχέση μεταξύ του επιπέδου συγκεντρώσεως και της εντάσεως του ανταγωνισμού.
- 81 Δεύτερον, όσον αφορά τη φύση των ανταλλασσομένων πληροφοριών, το Πρωτοδικείο κρίνει, αφενός, ότι οι εν λόγω πληροφορίες, που αφορούν ιδίως τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν στη ζώνη δραστηριότητας κάθε αντιπρο-

σώπου του δικτύου διανομής, πράγματι παρουσιάζουν χαρακτηριστικά επιχειρηματικού απορρήτου, όπως εξάλλου δέχονται και τα ίδια τα μέλη της συμφωνίας, τα οποία καθόρισαν με αυστηρότητα τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι λαμβανόμενες πληροφορίες μπορούν να διαβιβάζονται σε τρίτους, ιδίως στα μέλη του δικτύου διανομής τους. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όπως έχει ήδη προεκτεθεί (βλ., ανωτέρω, σκέψη 51), ενόψει του περιοδικού και συστηματικού χαρακτήρα της, η επίδικη ανταλλαγή πληροφοριών καθιστά ακόμη περισσότερο προβλέψιμη για έναν συγκεκριμένο επιχειρηματία τη συμπεριφορά των ανταγωνιστών του, ενόψει των χαρακτηριστικών της αγοράς αναφοράς, όπως έχουν μόλις αναλυθεί, και, αν δεν εξαλείφει, τουλάχιστον μειώνει οπωσδήποτε τον βαθμό αβεβαιότητας που θα υπήρχε ως προς τη λειτουργία της αγοράς, αν δεν υφίστατο αυτό το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, χωρίς να μπορεί η προσφεύγουσα να επικαλεστεί λυσιτελώς συναφώς το γεγονός ότι οι ανταλλασσόμενες πληροφορίες δεν αφορούν τις τιμές ή αναφέρονται σε πωλήσεις του παρελθόντος. Συνεπώς, το πρώτο σκέλος αυτού του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού που να οφείλεται σε «παρεμπόδιση του συγκαλυμμένου ανταγωνισμού», πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού που να οφείλεται σε ενίσχυση των εμποδίων προσβάσεως στην αγορά των κατασκευαστών που δεν είναι μέλη της συμφωνίας

— Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 82 Κατά την προσφεύγουσα, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών περιορίζει επίσης τον ανταγωνισμό μεταξύ των κατασκευαστών που είναι μέλη της συμφωνίας και αυτών που δεν είναι μέλη, διότι επιτρέπει στους πρώτους να εμποδίζουν την πρόσβαση των δεύτερων στην αγορά. Το σύστημα είναι ανοικτό χωρίς διάκριση σε κάθε κατασκευαστή ή εισαγωγέα που πωλεί καινούριους ελκυστήρες στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η μεταβολή του αριθμού των επιχειρηματιών, όπως και η θέση που καθένας τους έχει καταλάβει, αποδεικνύουν ότι η αγορά είναι στην πραγματι-

κότητα ανοικτή. Επιπλέον, οι λεπτομερείς πληροφορίες επί της λειτουργίας της αγοράς είναι πολύτιμες για έναν νέο επιχειρηματία. Το παράδειγμα της προσφεύγουσας αρκεί για να δείξει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, ένας μικρός επιχειρηματίας μπορεί να επιτεθεί στους σημαντικότερους επιχειρηματίες.

- 83 Κατά την Επιτροπή, η ανάλυση του καθηγητή Neumann δείχνει ότι η αύξηση του αριθμού των επιχειρηματιών που δρουν στην αγορά, επί της οποίας στήριζεται η προσφεύγουσα για να βάλει κατά της αναλύσεως της Επιτροπής ότι είναι δύσκολη η πρόσβαση στη σχετική αγορά, δεν αποδεικνύει αφ' εαυτής τίποτα. Το κρίσιμο ζήτημα είναι αν οι νέοι επιχειρηματίες είναι σε θέση να επιβιώσουν στην αγορά ή αν είναι σε θέση να αποκτήσουν σημαντικό μερίδιο αγοράς. Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

— Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

- 84 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, αντιθέτως προς την εκτίμηση της προσφεύγουσας, δικαίως υποστηρίζει η Επιτροπή, με τα σημεία 44 έως 48 της αποφάσεως, ότι, όποια και αν είναι η απόφαση που λαμβάνει ο επιχειρηματίας που επιθυμεί να διεισδύσει στην αγορά των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, είτε δηλαδή προσχωρεί στη συμφωνία είτε όχι, η συμφωνία αυτή τον θέτει σε δυσμενή θέση, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών είναι, κατ' αρχήν, ανοικτό σε όλους, ενόψει του μικρού κόστους του και των κανόνων προσχωρήσεως. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω επιχειρηματίας είτε δεν προσχωρεί στη συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών και, συνεπώς, αντιθέτως προς τους ανταγωνιστές του, στερείται τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες, οι οποίες συνιστούν ιδιαίτερα αξιόπιστη πηγή για τη γνώση της αγοράς, είτε αποφασίζει να προσχωρήσει στη συμφωνία, οπότε η εμπορική του στρατηγική αποκαλύπτεται αμέσως στο σύνολο των ανταγωνιστών του, μέσω των πληροφοριών που λαμβάνουν (βλ., ανωτέρω, σκέψη 52). Έχει μικρή σημασία, συναφώς, αν στην πράξη ο αριθμός των δρώντων στην αγορά επιχειρηματιών έχει αυξηθεί. Υπό τις συνθήκες αυτές, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν εισάγει διάκριση εις βάρος των νέων ανταγωνιστών, οι οποίοι επιθυμούν να διεισδύσουν στην αγορά των γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει περιορισμός του ανταγωνισμού, στο πλαίσιο των συναντήσεων της ΑΕΑ

— Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 85 Κατά την προσφεύγουσα, είναι ανακριβής ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η ΑΕΑ αποτελεί για τα μέλη της χώρο επαφών για τη διαμόρφωση πολιτικής υψηλών τιμών. Πρόκειται για καθαρή εικασία, η οποία δεν βασίζεται σε αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά και αντιφάσκει προς την ερμηνεία που διατύπωσε η Επιτροπή με την προπαρατεθείσα ανακοίνωσή της περί συμφωνιών, αποφάσεων και συντονισμένων διαδικασιών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων. Πρώτον, οι συναντήσεις μεταξύ των μελών της ΑΕΑ έχουν ως μοναδικό σκοπό την εξέταση των διοικητικών και τεχνικών προβλημάτων που ανακύπτουν από τη λειτουργία του επιδικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών· δεύτερον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι τα μέλη της ΑΕΑ αποφάσισαν ότι στο μέλλον θα πραγματοποιούν ειδικές μόνο συναντήσεις σχετικά με το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, με σκοπό την επίλυση των καθαρώς διοικητικών προβλημάτων που αφορούν τη λειτουργία του.
- 86 Για την εκτίμηση του βασίμου του τελευταίου αυτού σκέλους του λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή παραπέμπει στο ιστορικό της συμφωνίας, καθώς και στα έγγραφα που παρατίθενται στο σημείο 22 των αιτιολογιών της αποφάσεως. Αναγνωρίζει ότι το Data System προβλέπει μάλλον τη διεξαγωγή συναντήσεων επί συγκεκριμένων θεμάτων, για την επίλυση διοικητικών ζητημάτων που αφορούν τη λειτουργία του συστήματος, και όχι τακτικών συναντήσεων.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

87 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η Επιτροπή, με το σημείο 35 των αιτιολογιών της απόφασης, διευκρίνισε ότι, κατά την εκτίμηση της από πλευράς άρθρου 85 της Συνθήκης νομιμότητας του επιδικίου συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών, έλαβε υπόψη της «το γεγονός ότι τα μέρη συναντώνται τακτικά μέσω της επιτροπής της ΑΕΑ, διαθέτοντας έτσι ένα χώρο επαφών», ενώ με το σημείο 52 των αιτιολογιών της απόφασης διευκρίνισε ότι «η αύξηση της διαφάνειας σε μια αγορά υψηλής συγκέντρωσης και η ενίσχυση της συνοχής μεταξύ των κύριων προμηθευτών στην εν λόγω αγορά, μέσω τακτικών και μυστικών συναντήσεων, ενδέχεται να οδηγήσει στη διατήρηση των τιμών σε γενικά υψηλό επίπεδο, παρ' όλες τις διαφορές τιμών μεταξύ των προϊόντων που προσφέρονται στην αγορά». Όπως έχει προαναφερθεί (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 51 και 65), το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η διάθεση πληροφοριών συλλεγομένων επ' ευκαιρία της ταξινομήσεως καθενός οχήματος προϋποθέτει θεσμικό πλαίσιο που να επιτρέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των επιχειρηματιών, μέσω του επαγγελματικού σωματείου του οποίου είναι μέλη. Οι επιχειρηματίες που μετέχουν στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών στην αγορά γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο έχουν περιορίσει κατ' ανάγκη, λόγω του συντονισμού αυτού, την αυτονομία τους κατά τη λήψη αποφάσεων, υπό συνθήκες οι οποίες είναι δυνατόν, κατά συνέπεια, να έχουν ασκήσει επίδραση στον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρηματιών αυτών. Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι τα μέλη της συμφωνίας ανταλλαγής πληροφοριών δεν συμφώνησαν, στο πλαίσιο του επαγγελματικού σωματείου του οποίου είναι μέλη, επί ορισμένων όρων οργανώσεως της επιδικής ανταλλαγής πληροφοριών· η εκτίμηση αυτή δεν αντιφάσκει οπωσδήποτε προς τις αρχές που διατυπώνει η προπαρατεθείσα ανακοίνωση της Επιτροπής περί συμφωνιών, αποφάσεων και συντονισμένων διαδικασιών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ επιχειρήσεων. Πρέπει να επισημανθεί ωσαύτως ότι κάθε επαφή που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της ΑΕΑ δεν πρέπει κατ' ανάγκη να θεωρείται ότι αντιβαίνει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η δε Επιτροπή ουδέποτε υποστήριξε το αντίθετο.

88 Συνεπώς, το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει συντονισμένη πρακτική στο πλαίσιο της ΑΕΑ, πρέπει να απορριφθεί και ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός από τη διαβίβαση στοιχείων επί των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός από τη διαβίβαση των στοιχείων επί των πωλήσεων των αντιπροσώπων κάθε μέλους

- 89 Ο τρίτος λόγος αυτός περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι είναι δυνατός ο εντοπισμός των πωλήσεων ενός ανταγωνιστή, μέσω του επίδικου συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών. Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών δεν μπορεί να εμποδίσει τη δραστηριότητα των αντιπροσώπων και τις παράλληλες εισαγωγές.

Ως προς το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εντοπισμού των πωλήσεων των ανταγωνιστών

— Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 90 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση δέχεται ότι, κάτω από το ελάχιστο όριο των δέκα πωλουμένων μονάδων, η απλή σύγκριση μεταξύ των πωλήσεων του εξεταζόμενου γεωγραφικού τομέα και των πωλήσεων της οικείας επιχειρήσεως καθιστά δυνατό τον καθορισμό του όγκου των πωλήσεων που πραγματοποιούν οι διάφοροι ανταγωνιστές. Όμως, ο αριθμός αυτός των δέκα μονάδων είναι ακατανόητος και δεν αποδείχθηκε με την απόφαση ως προς τι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αντιβαίνει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στην προπαρατεθείσα απόφαση Société technique minière, φρονεί ότι, για την εκτίμηση της από πλευράς άρθρου 85 της Συνθήκης νομιμότητας του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών στην αγορά γεωργικών ελκυστήρων, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα αποτελέσματα στον ανταγωνισμό που πράγματι απορρέουν από το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, αποκλεισμένων των καθαρώς δυνητικών αποτελεσμάτων. Ωστόσο, τέτοια αποτελέσματα ουδόλως αποδείχθηκαν με την απόφαση. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι τα στοιχεία που αφορούν τις πωλήσεις των αντιπροσώπων της εκάστοτε επιχειρήσεως καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της καθής ότι οι πληροφορίες που αφορούν τις πωλήσεις των αντιπροσώπων καθιστούν δυνατή την άσκηση πιέσεων στους αντιπροσώπους μαρτυρεί άγνοια των εμπορικών κανόνων.

91 Κατά την Επιτροπή, η επίκριση της προσφεύγουσας αποσκοπεί στο να αποδείξει ότι το κριτήριο των δέκα πωλουμένων μονάδων, όπως διαλαμβάνεται στο σημείο 54 των αιτιολογιών της αποφάσεως, δεν είναι κατανοητό. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι την προσοχή της προσέλκυσε ο πολύ λεπτομερής χαρακτήρας των διατιθεμένων πληροφοριών, οι οποίες αφορούν πολύ σύντομες περιόδους και αναφέρονται στις λιανικές πωλήσεις των ανταγωνιστών, κατά προϊόν και κατά γεωγραφικό τομέα. Αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, με το σημείο 61 των αιτιολογιών της αποφάσεως δεν γίνεται δεκτό ότι ο απλός κίνδυνος εντοπισμού των πωλουμένων οχημάτων αρκεί για την απαγόρευση της γνωστοποιήσεως των στοιχείων που αφορούν τις πωλήσεις εκάστου μέλους της συμφωνίας, δεδομένου ότι το αποτέλεσμα της συμφωνίας πρέπει να εκτιμάται από την άποψη του ανταγωνισμού που θα υπήρχε, αν δεν υφίστατο η συμφωνία αυτή.

— Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

92 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 85 της Συνθήκης απαγορεύει τις συμπράξεις με σκοπό ή αποτέλεσμα που θίγει τον ανταγωνισμό. Εν προκειμένω, δεν προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών έχει ως σκοπό να θίξει τον ανταγωνισμό. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι επικρίσεις κατά του συστήματος αυτού μπορεί να στηρίζονται μόνο, ενδεχομένως, στα αποτελέσματά του στην αγορά (βλ., εξ αντιδιαστολής, την προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1966, 56/64 και 58/64, Consten και Grundig κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 363). Στην περίπτωση αυτή, πρέπει, σύμφωνα με παγία νομολογία, να εκτιμηθούν τα ενδεχόμενα εις βάρος του ανταγωνισμού αποτελέσματα της συμφωνίας σε σχέση με τον ανταγωνισμό, όπως πράγματι θα διεξαγόταν «αν δεν υφίστατο η επίμαχη συμφωνία» (προπαρατεθείσα απόφαση Société technique minière). Συναφώς, το γεγονός ότι η καθής δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, έχει πράγματι, εντός της αγοράς γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, αποτελέσματα που θίγουν τον ανταγωνισμό δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της διαφοράς, δεδομένου ότι το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης απαγορεύει τόσο τα πραγματικά όσο και τα δυνητικά αποτελέσματα που θίγουν τον ανταγωνισμό, εφόσον πάντως τα αποτελέσματα αυτά είναι αρκούντως αισθητά. Τούτο ισχύει εν προκειμένω, αν ληφθούν υπόψη τα χαρακτηριστικά της αγοράς, όπως αυτά αναλύθηκαν ανωτέρω (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 78 και 80), η φύση των ανταλλασσόμενων πληροφοριών (βλ., ανωτέρω, σκέψη 81) και το γεγονός ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες δεν έχουν τη μορφή αρκούντως συγκεντρωτικών συμπερασμάτων, με αποτέλεσμα να καθιστούν δυνατό τον εντοπισμό των πωλήσεων. Συνεπώς, η προσφεύγουσα αβασίμως υποστηρίζει ότι η Επιτροπή,

η οποία χωρίς πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθόρισε σε δέκα μονάδες τον αριθμό των πωλούμενων οχημάτων εντός της ζώνης δραστηριότητας κάθε συγκεκριμένου αντιπροσώπου κάτω από τον οποίο είναι δυνατός ο εντοπισμός των πωλήσεων που πραγματοποιεί κάθε ανταγωνιστής, δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι στο σημείο αυτό το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών αντιβαίνει στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 93 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος εντοπισμού των πωλήσεων που πραγματοποιεί κάθε ανταγωνιστής, πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος παρεμποδίσεως της δραστηριότητας των αντιπροσώπων και των παραλλήλων εισαγωγών

— Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 94 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση δέχεται ότι οι πληροφορίες που παρέχει η SIL επί των πωλήσεων που πραγματοποιεί κάθε μέλος της συμφωνίας παρέχουν στους κατασκευαστές τη δυνατότητα ασκήσεως πίεσεως στους αντιπροσώπους, καθιστώντας έτσι δυνατή τη μείωση του ανταγωνισμού που αφορά την ίδια μάρκα. Συνεπώς, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής στηρίζεται στην πιθανότητα να χρησιμοποιούνται οι διαβιβαζόμενες από τη SIL πληροφορίες επί των πωλήσεων καθενός ανταγωνιστή για άλλους σκοπούς, ξένους προς τους σκοπούς για τους οποίους προορίζονται. Συνεπώς, δεν υπάρχει απόδειξη πραγματικής καταχρηστικής εκμεταλλεύσεως. Στην πραγματικότητα, οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της δραστηριότητας των αντιπροσώπων, τον καθορισμό των στόχων τους και τον έλεγχο της τηρήσεως των στόχων αυτών. Ομοίως, η απόφαση δέχεται ανακριβώς ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση των παραλλήλων εισαγωγών. Ωστόσο, δεδομένου ότι η SIL έχει παύσει να διαβιβάζει στα μέλη της συμφωνίας αντίγραφο του εντύπου V55/5 από την 1η Σεπτεμβρίου 1988, η εκτίμηση της Επιτροπής αφορά παρελθούσα περίοδο. Η Επιτροπή, λαμβάνοντας παρά ταύτα υπόψη της, κατά την εκτίμηση της νομιμότητας του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών, τα αποτελέσματα της κοινοποιήσεως του εντύπου V55/5, μολονότι η κοινοποίηση αυτή έχει παύσει από την 1η Σεπτεμβρίου 1988, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

95 Όσον αφορά τον ανταγωνισμό ανάμεσα σε διαφορετικές μάρκες, η Επιτροπή απαντά ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών επιτρέπει τον εντοπισμό των πωλήσεων κάθε ανταγωνιστή. Επιπλέον, όσον αφορά τον ανταγωνισμό που αφορά προϊόντα της ίδιας μάρκας, από την ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής προέκυψε ότι είναι δυνατόν να οργανωθεί ορθολογικά η ζώνη δραστηριότητας ενός αντιπροσώπου, ώστε να μειωθούν οι πωλήσεις που πραγματοποιούν οι άλλοι αντιπρόσωποι εντός της ζώνης αυτής. Η Επιτροπή προσθέτει ότι απορρίπτει την αιτίαση περί καταχρήσεως εξουσίας και ότι θεώρησε ότι οι πληροφορίες που αφορούν τον αριθμό πλαισίου του οχήματος και την ημερομηνία ταξινόμησεως κάθε πωλουμένου ελκυστήρα δεν ήταν απαραίτητες για τον έλεγχο των αιτήσεων χορηγήσεως παροχών από την εγγύηση ή προμιοδοτήσεων. Αντιθέτως, θεωρεί ότι οι πληροφορίες αυτές συμβάλλουν στον εντοπισμό της προελεύσεως και του προορισμού κάθε ελκυστήρα.

— Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

96 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, όσον αφορά, πρώτον, την εκτίμηση των αποτελεσμάτων του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών στον ανταγωνισμό που αφορά την ίδια μάρκα, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν ένα ή περισσότερα από τα μέλη της συμφωνίας ανταλλαγής πληροφοριών έχουν πράγματι χρησιμοποιήσει το επίδικο σύστημα με σκοπό την παρακολούθηση της δραστηριότητας του δικού τους δικτύου διανομής, η Επιτροπή έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε νομική πλάνη ή σε πρόδηλο σφάλμα κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο καθιστά δυνατή την παρακολούθηση αυτή, παρέχοντας κατά τακτά χρονικά διαστήματα στον κατασκευαστή λεπτομερείς πληροφορίες σχετικές με την κατάσταση του συνόλου των πωλήσεων που πραγματοποιήθηκαν εντός της ζώνης δραστηριότητας κάθε αντιπροσώπου του, αντιβαίνει, κατά το μέτρο αυτό, στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, δεδομένου ότι είναι ικανό, εντός του πλαισίου ολόκληρης της συμφωνίας, να τους δίδει τη δυνατότητα να παρέχουν απόλυτη εδαφική προστασία σε κάθε αντιπρόσώπό τους.

97 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, όσον αφορά, δεύτερον, την εκτίμηση των αποτελεσμάτων του επιδικίου συστήματος πληροφοριών επί των παραλλήλων εισαγωγών γεωργικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο, η Επιτροπή δικαίως υποστηρίζει, με τα σημεία 55 και 56 των αιτιολογιών της αποφάσεως, ότι, τουλάχιστον μέχρι την 1η Σεπτεμβρίου 1988, ημερομηνία κατά την οποία η SIIL έπαυσε να αποστέλλει στις επιχειρήσεις αντίγραφο του εντύπου V55/5, το επί-

δικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών επέτρεπε την παρακολούθηση των εισαγωγών αυτών, μέσω του αριθμού πλαισίου του οχήματος, το οποίο παλαιότερα αναγραφόταν από τον κατασκευαστή στο έντυπο V55/5. Υπό τις συνθήκες αυτές, ουδόλως έχει αποδειχθεί, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις εξουσίες της για σκοπό διαφορετικό από τον σκοπό για τον οποίο οι εξουσίες αυτές της έχουν ανατεθεί και η αιτίαση που αντλείται από την κατάχρηση εξουσίας πρέπει να απορριφθεί.

- 98 Συνεπώς, το επιχείρημα που αντλείται από το ότι δεν υπάρχει κίνδυνος παρεμπόδισης της δραστηριότητας των αντιπροσώπων και των παραλλήλων εισαγωγών πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι δεν θίγεται ο ανταγωνισμός λόγω της διαβίβασης των στοιχείων επί των πωλήσεων των αντιπροσώπων κάθε μέλους πρέπει επίσης να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το ότι δεν υπάρχει αποτέλεσμα επί του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 99 Κατά την προσφεύγουσα, κακώς δέχθηκε η απόφαση ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, μειώνοντας τον ανταγωνισμό, επηρεάζει κατ' ανάγκη τον όγκο των εισαγωγών στο Ηνωμένο Βασίλειο. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ότι η απουσία παραλλήλων εισαγωγών εξηγείται από το γεγονός ότι οι ισχύουσες στο Ηνωμένο Βασίλειο τιμές είναι χαμηλότερες από τις ισχύουσες στην ηπειρωτική Ευρώπη. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η απλή πιθανότητα παρεμβάσεως στις δραστηριότητες των αντιπροσώπων και στις παράλληλες εισαγωγές δεν είναι ικανή να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο κατά τρόπο αρκούντως αισθητό. Οι απλές εικασίες της

Επιτροπής ως προς τα αποτελέσματα που θα είχε ενδεχομένως ο επηρεασμός του ενδοκοινοτικού εμπορίου δεν συνάδουν προς όσα επιτάσσει η συναφής νομολογία. Τέλος, το καθού θεσμικό όργανο κακώς συνάγει επίσης από το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα δεν κατασκευάζει ελκυστήρες στο Ηνωμένο Βασίλειο ότι η προσχώρηση της προσφεύγουσας στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών επηρεάζει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

- 100 Η Επιτροπή παραπέμπει στα σημεία 57 και 58 των αιτιολογιών της αποφάσεως, με τα οποία αποδεικνύει ότι η John Deere Limited εισάγει το σύνολο των ελκυστήρων που πωλεί στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου. Και άλλα μέλη της συμφωνίας ανταλλαγής πληροφοριών εισάγουν σημαντικό μέρος των πωλήσεών τους. Η κατάσταση αυτή επιτρέπει στην Επιτροπή να συναγάγει ότι ο περιορισμός του ανταγωνισμού που απορρέει από σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών επί των ταξινομήσεων έχει κατ' ανάγκη αποτέλεσμα στα εμπορικά ρεύματα μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και των υπόλοιπων χωρών της Κοινής Αγοράς.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

- 101 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, ενόψει, αφενός, των χαρακτηριστικών της αγοράς αναφοράς, όπως έχουν αναλυθεί ανωτέρω (βλ., ανωτέρω, σκέψη 78), και, αφετέρου, του γεγονότος ότι οι κυριότεροι πωλητές της αγοράς αυτής δρουν σε ολόκληρη την κοινή αγορά, δικαίως έκρινε η Επιτροπή, με το σημείο 57 των αιτιολογιών της αποφάσεως, ότι «μια συμφωνία ανταλλαγής πληροφοριών, που επιτρέπει τον λεπτομερή προσδιορισμό του όγκου των λιανικών πωλήσεων και των μεριδίων αγοράς προμηθευτών που κατέχουν το 88 % μιας εθνικής αγοράς (...) έχει ενδεχομένως ουσιαστικές επιπτώσεις στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, επειδή η μείωση του ανταγωνισμού που συνεπάγεται η συμφωνία ανταλλαγής επηρεάζει κατ' ανάγκη τις εισαγωγές προς το Ηνωμένο Βασίλειο» (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1994, T-38/92, AWS Benelux κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-211). Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι εισαγωγές αγροτικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι περιορισμένες λόγω των ανταγωνιστικότερων τιμών της εσωτε-

ρικής αγοράς, ο ισχυρισμός αυτός ουδόλως επιβεβαιώνεται από τα έγγραφα της δικογραφίας. Ειδικότερα, αν και από τη διερεύνηση της υποθέσεως δεν αποδείχθηκε ότι, όπως δέχεται η απόφαση, η επίδικη πρακτική ενδέχεται να έχει συμβάλει στην ύπαρξη υψηλών τιμών στην εσωτερική αγορά, τα έγγραφα της δικογραφίας, ιδίως δε οι τιμοκατάλογοι που υπέβαλε η προσφεύγουσα με το παράρτημα 20^ο της προσφυγής της, δεν αποδεικνύουν ούτε ότι οι τιμές των γεωργικών ελκυστήρων στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου ήσαν πράγματι χαμηλότερες από τις ισχύουσες στις αγορές της ηπειρωτικής Ευρώπης.

- 102 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι το ενδοκοινοτικό εμπόριο δεν επηρεάζεται αισθητά πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από το εσφαλμένο της αρνήσεως εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης

Συνοπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας των διαδίκων

- 103 Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η συμφωνία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, η απόφαση κακώς αρνείται την εφαρμογή της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, δεδομένου ότι το επίδικο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών ευνοεί σημαντικά τον ανταγωνισμό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς, πρώτον, ότι η Επιτροπή δέχθηκε ότι το επίμαχο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών συμβάλλει στη βελτίωση της παραγωγής και της διανομής· δεύτερον, ότι στον καταναλωτή εξασφαλίζεται δίκαιο τμήμα από το όφελος που προκύπτει από το σύστημα αυτό· τρίτον, ότι το σύστημα δεν δημιουργεί κανένα περιορισμό του ανταγωνισμού ο οποίος να μην είναι απαραίτητος, δεδομένου ότι, ελλείψει του συστήματος αυτού ανταλλαγής, οι συλλεγόμενες πληροφορίες θα συλλέγονταν αντί πολύ υψηλότερης τιμής και, ως εκ τούτου, θα ήταν προσιτές μόνο στις μεγάλες επιχειρήσεις· τέταρτον και τελευταίο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το επίδικο σύστημα δεν εξαλείφει τελείως τον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρή-

σεων. Κατά συνέπεια, το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών πληροί, κατά την προσφεύγουσα τις προϋποθέσεις χορηγήσεως απαλλαγής. Επομένως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η εκτίμηση της Επιτροπής είναι προδήλως εσφαλμένη.

104 Η Επιτροπή φρονεί ότι κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η εκτίμησή της περί μη εφαρμογής εν προκειμένω του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή έχει δεχθεί ορισμένα πλεονεκτήματα της συμφωνίας στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του σημείου 60 των αιτιολογιών της αποφάσεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το επικρινόμενο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών όχι μόνο δεν ωφελεί τους καταναλωτές, αλλά ωφελεί αποκλειστικά τους προμηθευτές. Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι η απόφαση δέχεται ότι τα μέλη της συμφωνίας, ανταλλάσσοντας πληροφορίες σχετικές με τα μερίδια αγοράς των διαφόρων κατασκευαστών, μειώνουν το περιθώριο αβεβαιότητας που υπάρχει ως προς τη λειτουργία της αγοράς αυτής. Η γνώση αυτή της αγοράς παρέχει σε κάθε μέλος της συμφωνίας ανταλλαγής πληροφοριών τη δυνατότητα να εξουδετερώνει κάθε πρωτοβουλία οποιουδήποτε άλλου μέλους. Η Επιτροπή ουδέποτε δέχθηκε ότι οι ανταλλαγές προσφάτων και λεπτομερών πληροφοριών είναι απαραίτητες για την πραγματοποίηση των εμπορικών στόχων των μελών της συμφωνίας ή ότι οι ανταλλαγές αυτές παρουσιάζουν, ιδίως για τους τρίτους, πλεονεκτήματα ικανά να αντισταθμίσουν τα περιοριστικά αποτελέσματά τους επί του ανταγωνισμού. Στην απόφαση δεν αναφέρεται ότι η συμφωνία εξαλείφει πλήρως τον ανταγωνισμό. Γίνεται όμως δεκτό ότι η συμφωνία μειώνει την αβεβαιότητα ως προς τον ακριβή στόχο, την ένταση και το εύρος των επιθέσεων κατά του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή φρονεί ότι οι πληροφορίες που απαιτούνται για τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων ενός επιχειρηματία που δρα στην αγορά αγροτικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορούν να συναχθούν από τις πληροφορίες που αφορούν την ίδια την επιχείρηση και τις συνολικές πληροφορίες για τον οικείο τομέα, οι οποίες δεν πρέπει απαραίτητως να είναι τόσο λεπτομερείς όσο οι εκθέσεις οι οποίες εξακολούθουσαν να διαβιβάζονται στο πλαίσιο του Data System.

Εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου

105 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι, κατά παγία νομολογία, οι τέσσερις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης,

προκειμένου οι νομοτύπως κοινοποιηθείσες στην Επιτροπή συμφωνίες να τύχουν ατομικής αποφάσεως απαλλαγής, είναι σωρευτικές, με αποτέλεσμα, αν δεν πληροῦται μία από αυτές, να μπορεί η Επιτροπή να απορρίψει την αίτηση που της έχει υποβληθεί. Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει επίσης ότι εναπόκειται πρώτα στις επιχειρήσεις οι οποίες κοινοποιούν τη συμφωνία, προκειμένου να τύχουν ατομικής αποφάσεως απαλλαγής εκ μέρους της Επιτροπής, να της παράσχουν τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν ότι η συμφωνία πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1984, 43/82 και 63/82, VBVB και VBBB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 19· απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 1992, T-66/89, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1995). Εν προκειμένω, η απόφαση δέχεται ότι οι περιορισμοί του ανταγωνισμού που απορρέουν από την ανταλλαγή πληροφοριών δεν είναι αναγκαίοι, δεδομένου «ότι μια εταιρία, διαθέτοντας τα στοιχεία των συνολικών επιδόσεων του κλάδου σε συνδυασμό με αυτά των δικών της επιδόσεων, μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά στην αγορά αγροτικών ελκυστήρων» στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η διαπίστωση αυτή, η οποία, στο σημείο 62 των αιτιολογιών της αποφάσεως, αφορά την πρώτη κοινοποίηση, αφορά, στο σημείο 65, τη δεύτερη κοινοποίηση. Η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι οι περιορισμοί του ανταγωνισμού που απορρέουν από το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, όπως οι περιορισμοί αυτοί αναλύονται ανωτέρω (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 93, 97 και 98), είναι αναγκαίοι, ιδίως από πλευράς των στόχων της συμβολής στην οικονομική πρόοδο και της δίκαιης κατανομής του οφέλους. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι, αν δεν υφίστατο το επίδικο σύστημα, οι επιχειρηματίες που δρουν στην αγορά αγροτικών ελκυστήρων στο Ηνωμένο Βασίλειο θα αντλούσαν, χάρη στην κατάρτιση μελετών, πληροφορίες ισοδύναμες προς τις παρεχόμενες από το επίδικο σύστημα, δεδομένου ότι οι πληροφορίες που αντλούνται από τις μελέτες δεν είναι πρόσφατες, αφορούν συγκεκριμένα ζητήματα και δεν παρέχονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, ασχέτως του κόστους της προσβάσεως στις πληροφορίες αυτές. Συνεπώς, το σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών, το οποίο δεν πληροί ειδικότερα την τρίτη από τις τέσσερις προϋποθέσεις του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δεν καλύπτεται από τη διάταξη αυτή.

106 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι κακώς η Επιτροπή ατέρριψε την αίτηση χορηγήσεως ατομικής απαλλαγής που της είχε υποβληθεί πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να απορριφθεί και η προσφυγή.

Επί των δικαστικών εξόδων

107 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστικά στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Cruz Vilaça

Briët

Barrington

Saggio

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Οκτωβρίου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. L. Cruz Vilaça